

Metodické doporučení k primární prevenci rizikového chování dětí a mládeže

Příloha 7 – Kybernetická agrese a kyberšikana

Autoři: prof. Mgr. Kamil Kopecký, Ph.D., doc. PhDr. René Szotkowski, Ph.D.,
Mgr. Pavla Dobešová, Ph.D.

Praha, květen 2026

Obsah

Úvod	3
Východiska	4
Kyberšikana a příbuzné formy agrese	4
Zneužití intimního obsahu	8
Nové formy agrese spojené s umělou inteligencí (AI)	8
Nenávistné online komunity	9
Nebezpečné online výzvy a virální fenomény	12
Rizikové a protektivní faktory	12
Síť partnerů, spolupráce v komunitě, kraji	14
Legislativní rámec	15
Kyberšikana a příbuzné formy agrese	15
Zneužití intimního obsahu	16
Nové formy agrese spojené s umělou inteligencí (AI)	16
Nenávistné online komunity	17
Nebezpečné online výzvy a virální fenomény	17
Typ prevence (specifická, nspecifická)	18
Jak postupovat, možnosti a limity pedagoga	20
Vymezení role pedagoga v řešení kybernetické agrese	20
Základní principy postupu školy	20
Obecný postup pedagoga při záchytu kybernetické agrese	21
Specifika postupu podle tematických okruhů	24
Možnosti a limity pedagoga	25
Následná práce a prevence opakování	25
V jakých případech škola vyrozumí další subjekty	27
Doporučené odkazy a literatura	28
Další doporučené zdroje	32
Použité zdroje	33

Úvod

V odborné literatuře se pro popis negativních projevů chování v online prostředí používá několik pojmů, které se částečně překrývají a je vhodné je rozlišovat.

Kybernetická agrese (cyber aggression^{*}) znamená úmyslné ubližování v online prostředí, i když nejde vždy o šikanu v užším smyslu¹.

Kyberšikana (cyberbullying) je pak konkrétní forma kybernetické agrese, která se vyznačuje opakovaností útoků, nerovnováhou sil a cíleným záměrem ublížit². V praxi však bývá jednání pachatelem nebo okolím často bagatelizováno jako „žert“ – například v situacích, kdy původně soukromý, anebo podle iniciátora tzv. „nevinný“ obsah unikne z uzavřeného prostoru a nekontrolovaně se šíří dál. V tomto okamžiku se „žert“ mění v agresi v důsledku ztráty kontroly nad obsahem, jeho vystavení širšímu publiku a zesílení dopadu na oběť; rozhodující je přitom dopad na oběť, nikoli deklarovaný úmysl pachatele.

Tyto projevy chování nesou závažná psychická, sociální, právní i výchovná rizika a mohou významně ovlivnit zdraví, pohodu a další vývoj dítěte či dospívajícího. Patří sem nejen kyberšikana, ale i příbuzné fenomény jako trolling, nenávistné projevy, ponižující memy, sextorze, revenge porn, zneužití intimního obsahu, kyberstalking, doxing, kybervandalismus či digitální sebepoškozování.

Motivace k těmto formám kybernetické agrese se liší – od pomsty, žertu, záměrné manipulace, potřeby moci či zisku, až po psychickou frustraci nebo ideologicky podmíněnou nenávist (např. subkultury manoféry). Specifikem kybernetické agrese oproti tradičním formám agrese a šikany je její potenciálně neomezený dosah, anonymita pachatelů, možnost útoků kdykoli a kdekoli a rychlost šíření obsahu, často s masivním publikem; zároveň se jednotlivé fenomény mohou vzájemně prolínat a posilovat (např. trolling přechází v kyberšikanu, nebo zveřejnění intimního obsahu vede k sextorzi).

Toto metodické doporučení **nahrazuje přílohu č. 7 – Kyberšikana a další formy kybernetické agrese** Metodického doporučení k primární prevenci rizikového chování u dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních čj. 21291/2010-28 z 1. 11. 2010.

Metodické doporučení je určeno pedagogickým pracovníkům mateřských, základních, středních a vyšších odborných škol. V textu je pro zjednodušení používán pojem „žák“ jako souhrnné označení cílové skupiny; tím není dotčeno, že se materiál vztahuje i na děti v mateřských školách a studenty vyšších odborných škol.

^{*} Pozn.: V zahraniční literatuře se někdy používá i zastřešující pojem kybernásilí/cyber-violence ⁹⁸.

Východiska

Pro přehlednost jsou **projevy kybernetické agrese shrnuty do následujících tematických okruhů:**

- **Kyberšikana a příbuzné formy agrese,**
- **Zneužití intimního obsahu,**
- **Nové formy agrese spojené s umělou inteligencí (AI),**
- **Nenávistné online komunity,**
- **Nebezpečné online výzvy a virální fenomény.**

U jednotlivých fenoménů je stručně uvedeno jejich vymezení, dostupná data o prevalenci, projevy, souvislosti s dalšími jevy a možné následky. Detailnější popis jednotlivých jevů naleznete pod odkazy v kapitolách **Použité zdroje** a **Doporučené odkazy a literatura**.

Kyberšikana a příbuzné formy agrese

Kyberšikana je definována jako úmyslné a opakované ubližování prostřednictvím digitálních technologií^{3,4}. A představuje závažné riziko internetového násilí mezi dětmi a dospívajícími⁵.

Oproti šikaně se kyberšikana vyznačuje specifiky, která zhoršují prožívání oběti: má větší dosah a publikum (ponižující obsah může během krátké doby vidět i tisíce uživatelů), probíhá kdykoli a kdekoli (24/7, nelze se jí snadno vyhnout), pachatel může být anonymní a obtížně dohledatelný (např. falešné profily), útoky mohou být nepřetržité, a hlavně trvale dohledatelné (sdílený obsah lze jen obtížně odstranit). Navíc může docházet i k proměně rolí – oběti se někdy stávají pachateli v reakci na vlastní zkušenost. Stejně jako u tradiční šikany je i zde přítomna nerovnováha sil mezi agresorem a obětí, která však v online prostředí nemusí souviset s věkem, tělesnou konstitucí či autoritou, a je nutné odlišovat kyberšikanu od jednorázových projevů online agrese či škádlení^{4,6}. Významnou roli hraje také publikum – vedle pasivních přihlížejících se objevují tzv. sekundární útočníci, kteří svým zapojením (šířením, komentováním, sdílením) zesilují dopady útoku a podílejí se na jeho eskalaci⁶.

Výzkumy ukazují, že obětí kyberšikany se stává 15 % dospívajících v Evropě a až 30 % v USA, přičemž v posledních letech má tento jev vzestupný trend⁷⁻⁹. Rozdíly v číslech souvisejí hlavně s různými definicemi a metodikami výzkumů⁶. Obdobné poznatky přinášejí i aktuální české výzkumy realizované na rozsáhlých souborech žáků základních a středních škol (viz např. *Čeští žáci v online světě 2025* v sekci Další doporučené zdroje), které ukazují, že různé formy kyberagrese, včetně kyberšikany, jsou součástí online zkušenosti dospívajících a významně souvisejí se vztahy mezi vrstevníky, včetně školního kolektivu. Následky pro oběti zahrnují snížené sebevědomí, úzkosti, deprese nebo sociální izolaci a mohou vést i k sebepoškozování či sebevražednému chování. Výzkumy navíc ukazují souvislost s problémy v rodině, školními obtížemi a zhoršeným pocitem bezpečí ve škole³.

Kyberšikana může mít podobu přímých útoků (přímo na oběť) i nepřímých útoků (využití jiné osoby či účtu oběti – tzv. *cyberbullying-by-proxy*). Lze ji rozlišovat podle přítomnosti publika – buď veřejně (např. prostřednictvím zveřejněného obsahu či verbálních útoků), nebo soukromě (např. formou vyhrožování či vydírání)⁶.

V praxi se pak projevuje různými způsoby, které vycházejí z tradičních forem psychické šikany (blíže viz [Příloha 6](#)), avšak jsou umocněny digitálními technologiemi⁴:

- Dehonestování (ponižování, nadávání, urážení) v on-line prostředí.
- Vyhrožování a zastrasování v on-line prostředí.
- Vydírání v on-line prostředí.
- Očerňování (pomlouvání) v on-line prostředí.

Ačkoli se často odehrává mimo školu, její dopady se výrazně promítají i do školního prostředí.

K typickým formám kyberšikany patří:

- **Publikování ponižujících videozáznamů, audiozáznamů nebo fotografií** – autentický obsah, často bez souhlasu oběti; i když je někdy sdílen v dobré víře, jeho další šíření může mít závažný dopad.
- **Tvorba ponižujících memů a koláží** – upravené nebo nově vytvořené obrázky doplněné o urážlivé texty či symboly, které se šíří s cílem zesměšnit oběť.
- **Ponižování a pomlouvání (denigration)** – šíření nepravdivých či urážlivých tvrzení o oběti v online prostředí, poškozování její pověsti (difamace/defamation).
- **Krádež identity (impersonation) a její zneužití** – pachatel se vydává za oběť a jejím jménem publikuje obsah, který ji poškodí.
- **Ztrapňování pomocí falešných profilů** – vytváření profilů se jménem či fotkou oběti za účelem jejího zesměšnění.
- **Provokování a napadání uživatelů (flaming/bashing; event. hating)** – útočné, nenávistné komentáře s cílem vyvolat hádku či ponížit oběť; **hating** – spíše jednorázový projev nenávisti, při opakování může přerůst v kyberšikanu.
- **Zveřejňování cizích tajemství (trickery/outing)** – vylákání důvěrných informací a jejich následné zveřejnění.
- **Vyloučení z virtuální komunity (exclusion)** – záměrné vyřazení oběti z online skupiny, chatu nebo hry.
- **Obtěžování (harassment)** – opakované zasílání urážlivých nebo výhrůžných zpráv.
- **Specifické formy kyberšikany spojené s hraním online her** – např. cílené útoky, vylučování z týmů, narušování hry.
- **Happy slapping (zábavné fackování)** – fyzický útok na oběť nahraný na video a následně šířený online.

Fenomény a formy chování, které mohou mít charakter kyberšikany:

Trolling

Záměrné, často anonymní provokování s cílem vyvolat reakci oběti nebo širšího publika¹⁰. Může mít individuální, ale i kolektivní podobu, kdy se na provokaci podílí více uživatelů a navzájem se v ní podporují¹¹. Podle zaměření má různou podobu – od politických provokací až po sexistické, rasistické či homofobní útoky. Pokud je trolling cílený a opakovaný, může přerůst v kyberšikanu.

Prankování učitelů

Označuje záměrné vyprovokování pedagogů a zaznamenání jejich reakce (např. mobilním telefonem), často v ponižující nebo stresující situaci, a následné sdílení záznamu online. Tyto „žerty“ bývají žáky vnímány jako zábava, přesto však mohou mít pro učitele vážné psychické i profesní důsledky. Oběť ztrácí kontrolu nad vzniklým obsahem, který se může dlouhodobě šířit a posilovat dopad útoku prostřednictvím komentářů a sdílení. Publikum se tak často stává sekundárním útočníkem. Výzkumy i konkrétní případy ukazují, že se objevuje i v českém školním prostředí a v některých případech překračuje hranice „žertu“, čímž vyžaduje zásah školy či policie. Přesná prevalence *prankování* učitelů zatím nebyla systematicky zmapována. Podle výzkumu E-Bezpečí (2016) však *kybernetický útok* zažilo 6 % učitelů, přičemž dlouhodobější formu *kyberšikany* uvedla zhruba polovina z nich (3,5 %). Nejčastějšími pachateli byli žáci, méně často rodiče⁴.

Hodnocení učitelů v online prostředí

Zveřejňování anonymních hodnocení pedagogů na webech či sociálních sítích (např. *oznamkujucitele.cz*, *www.primat.cz*, *hodnoceniucitelu.cz* apod.) může snadno přerůst z kritiky v urážky a osobní útoky, a tím nabývat rysů *kybernetické agrese* či *kyberšikany*. Takové komentáře bývají často anonymní a nemoderované, mohou dlouhodobě poškozovat pověst učitelů a negativně ovlivňovat klima školy⁴.

Webcam trolling

Původně šlo o provokativní chování trollů na videochatech za účelem pobavení¹², dnes však bývá častěji zneužíván k získávání intimních materiálů, což připomíná phishing (podvodné vylákání údajů přes falešné e-maily nebo weby) se sexuálním podtextem.

Jde tedy o manipulativní útok, při němž pachatel využívá falešná videa (příp. inscenované přenosy) na videochatovacích platformách (OmeleMe, OmeTV, Chatroulette apod.), aby oběť přesvědčil, že komunikuje se skutečnou osobou, a vylákal od ní intimní materiály. Typicky spadá do oblasti sexuální manipulace a online kriminality (grooming, sexting, sextortion), ovšem mezi vrstevníky, pokud je cílem zesměšnit, poškodit oběť, může mít i charakter kyberšikany. Následky zahrnují stud, úzkosti a riziko vydírání^{13–15}.

Griefing („kybervandalismus“ v herním prostředí)

Toxické chování v online hrách, při němž hráči úmyslně ničí cizí výtvoř, herní prostředí či narušují činnosti ostatních¹⁶. Někdy je popisován jako chování s prvky online šikany, jindy jako specifická forma kyberšikany^{17,18}. Podle českého výzkumu *Fenomén Minecraft v českém prostředí*¹⁹ uvedlo zkušenost s griefingem až 43 % hráčů. Ačkoli bývá bagatelizován jako „součást hry“, pro oběť může představovat opakované, frustrující útoky, které mohou vést k pocitům bezmoci či k odchodu z herní komunity.

Digitální sebepoškozování (self-cyberbullying, cyber self-harm, digital Munchausen, self-trolling)

Forma digitální agrese, kdy jedinec úmyslně vytváří a šíří urážlivé zprávy namířené proti sobě, často anonymně prostřednictvím falešného účtu. Fenomén byl popsán v roce 2010²⁰; jeho výskyt vzrostl z 6,3 % v roce 2016 na 11,9 % v roce 2021^{21,22}. Motivací bývá vyjádření vnitřního trápení, reakce na šikanu nebo snaha získat pozornost okolí²². Nejde o kyberšikanu v pravém smyslu, protože agresor a oběť splývají v jedné osobě, mechanismus je však podobný („sebe-kyberšikana“). Tento jev

je považován za stejně rizikový jako fyzické sebepoškozování, souvisí se zvýšeným výskytem sebevražedných myšlenek a pokusů²³.

Bližší informace o sebepoškozování a sebevražedném chování viz [Příloha 16](#) a [Příloha 24](#).

Body shaming

Představuje ponižování, kritiku či urážení jednotlivce kvůli jeho tělesnému vzhledu, a to formou posměšků, negativních komentářů²⁴. Nemusí jít vždy o otevřenou nenávisť – často jde i o „dobře míněné“ poznámky, které oběť vnímá jako ponižující, zatímco pachatelé je bagatelizují jako „běžnou komunikaci“. Výzkumy ukazují, že s body shamingem se setkala až čtvrtina dospívajících, a to nejen online, ale i od rodiny či vrstevníků²⁵. Někdy je popisován i jako jednorázový projev²⁵. V digitálním prostředí však působí opakovaně, protože vizuální obsah a komentáře zůstávají trvale dostupné²⁶. Může mít závažné psychické následky a v systematické online podobě představuje specifickou formu kyberšikany²⁷.

Je uváděn jako potenciální rizikový faktor pro rozvoj poruch příjmu potravy²⁵ – blíže viz [Příloha 3](#).

Kyberstalking

Digitální pronásledování, při němž pachatel oběť dlouhodobě obtěžuje prostřednictvím technologií – opakovanými zprávami, hovory, zveřejňováním osobních údajů (*doxing*), provokováním v online komunikaci (*trolling*), šířením pomluv nebo zakládáním falešných profilů s cílem dostat se k oběti.

Patří sem i sledování polohy přes GPS nebo zásahy do digitálního prostředí oběti, například opakované zapínání či vypínání chytrých zařízení, mazání zpráv nebo manipulace s nastavením účtů, jejichž cílem je vyvolat u oběti pochybnosti o vlastní paměti, vnímání a kontrole nad situací (*digitální gaslighting* – manipulace narušující sebedůvěru oběti a její orientaci v tom, co je skutečné a co je výsledkem zásahů druhé osoby)^{28,29}. Nejčastěji se vyskytuje mezi (bývalými) partnery jako forma kontrolujícího chování a rizikový prediktor násilí v blízkých vztazích^{30,31}. Oběťmi jsou častěji dívky/ženy a pachatelem bývá někdo z jejich okolí³². Prevalence se pohybuje od jednotek po desítky procent^{33–35}, což souvisí s odlišnými metodikami výzkumů i s tím, že oběti kyberstalkingu často své zkušenosti vůbec nenahlásí³². Důsledky zahrnují úzkost, deprese, pocity izolace i posttraumatickou stresovou poruchu^{28,36}. V závažnějších případech může naplňovat znaky trestného činu.

Zneužití intimního obsahu

Digitální prostředí přináší vysoké riziko zneužití intimních materiálů. Pachatelem může být anonymní útočník i někdo z blízkého okolí oběti (např. expartner, spolužák). Tento jev úzce souvisí s nekonsensuálním šířením intimních fotografií a videí (*Non-Consensual Intimate Images – NCII*)³⁷ a s tzv. obrazovým sexuálním zneužíváním (*Image-Based Sexual Abuse – IBSA*)¹⁴.

Typickými formami jsou vydírání hrozbou zveřejnění intimního materiálu (*sextortion*), jehož cílem je donutit oběť k dalším sexuálním projevům, poskytnutí materiálů nebo finančnímu plnění³⁸. Za zmínku stojí tzv. „porno pomsta“ (*revenge porn*, u dospělých), kdy bývalý partner bez souhlasu zveřejní intimní materiály³⁷. Další formou jsou falešné výhrůžky (*sextortion scam*), kdy útočník často pouze předstírá, že disponuje intimními materiály oběti – obvykle prostřednictvím hromadně rozesílaných e-mailů či zpráv. Cílem je vyvolat paniku a přimět oběť k zaplacení; oběťmi bývají častěji mladší uživatelé sociálních sítí, zejména muži^{39,40}. Mezi další typy patří online vydírání (zastřešujícím pojmem je *online blackmailing*)⁴¹ či zneužití *deepfake* technologií, např. vytvoření falešného pornografického videa s tváří oběti.

Nejvíce ohroženi jsou dospívající, často v souvislosti se sextingem, tj. s tvorbou a šířením vlastních sexuálně sugestivních či explicitních materiálů, ale také s přijímáním materiálů této povahy¹⁵. **Typický průběh těchto případů u dětí zahrnuje:**

- navázání online kontaktu s neznámou osobou (nebo se známou pod falešnou identitou),
- výměnu intimních fotografií (tzv. nudes/nudesky),
- vydírání hrozbou zveřejnění,
- nátlak na oběť, aby plnila požadavky (další materiály, peníze).

Následky zahrnují stud, ztrátu kontroly nad soukromím, dlouhodobé psychické dopady a právní důsledky. Bližší informace o rizikovém sexuálním chování viz [Příloha 18](#).

Nové formy agrese spojené s umělou inteligencí (AI)

Rozvoj AI přináší nové formy online agrese a zneužívání – od tvorby intimního obsahu až po šíření nenávistných či falešných materiálů, které mohou zasahovat i do školního prostředí a mezi žáky.

Tzv. svlékací aplikace a deepfake technologie

Prostřednictvím tzv. svlékacích aplikací (*deep nude*, *AI fake nude*) lze z běžných fotografií generovat falešné, digitálně vytvořené snímky obnažených osob, zatímco deepfake technologie umožňují vytvářet pornografická videa s tvářemi reálných osob bez jejich souhlasu. Tyto nástroje umožňují produkci intimního obsahu, který může být následně dále šířen nebo zneužit k vydírání⁴². Rovněž mohou být zneužity k tvorbě realistických pornografických materiálů zobrazujících děti, tedy syntetické dětské pornografie vytvářené pomocí AI^{42–45}. Ve školním prostředí se tyto technologie mohou stát nástrojem *šikany* či *kyberšikany*, protože bývají zneužívány k tvorbě a šíření falešných intimních snímků spolužáků^{42,46}. Výzkum realizovaný v Belgii ukázal, že téměř polovina mladých lidí (15–25 let) o těchto aplikacích slyšela a více než pětina je viděla⁴⁷. Podle zpráv Europolu počet případů, kdy byla AI využita k výrobě citlivého sexuálního materiálu, narůstá⁴⁸. Typicky pachatelé sahají po fotografiích ze sociálních sítí; oběťmi bývají dívky a ženy, včetně nezletilých^{42,49,50}. Tyto aplikace představují novou formu digitálního zneužívání, jež souvisí se *sextingem* a může vyústit až v *sextortion*.

Sextorze (*sextortion*), označovaná jako „nový sexuální zločin digitálního věku“⁵¹ se objevuje v různých kontextech – od zneužívání intimních partnerů přes *kyberšikanu* až po obchodování s lidmi^{52,53}.

Následky zahrnují stud, ztrátu kontroly nad soukromím, psychickou újmu a v některých případech i právní postihy.

Bližší informace o souvislostech mezi umělou inteligencí a rizikovým sexuálním chováním viz [Příloha 18](#).

Automatizovaný trolling, nenávistné komentáře a koordinované útoky

Automatizovaný *trolling*⁵⁴ představuje záměrné provokování, urážení nebo zesměšňování druhých v online prostředí. Zatímco dříve byly tyto útoky realizovány jednotlivými pachateli bez výrazné technické podpory, dnes mohou útočníci využívat AI k automatickému generování a šíření stovek obtěžujících či výhružných zpráv, příspěvků a komentářů⁵⁵. Moderní systémy dokážou navíc analyzovat veřejně dostupná data o oběti a vytvářet vysoce personalizované útoky, které působí věrohodně a mají silnější psychologický dopad. AI také usnadňuje *doxing*, tj. rychlé sesbírání a zveřejnění osobních údajů (telefon, adresa, citlivé informace)⁵⁶, jež je pak možné zneužít k obtěžování, nebo dokonce k falešným nahlášením závažných incidentů na adresu oběti (tzv. *swatting*^{*}). AI umožňuje i obcházení moderace obsahu a šíření nenávistných komentářů či dezinformací prostřednictvím automatizovaných účtů (botů). Pokud se k útoku přidají další uživatelé, může jít o koordinovanou formu online obtěžování (*harassment*) nebo *kyberšikany*, kdy je oběť zahlcena velkým množstvím agresivních reakcí, což vede k pocitům bezmoci, úzkosti a strachu⁵⁵.

Generování dezinformací a falešného obsahu

Dalším rizikem je tvorba nepravdivých či zkreslených informací (*misinformace* – neúmyslně šířené nepravdy, *dezinformace* – záměrně lživé informace, *fake news* a *hoaxy* – smyšlené a manipulativní zprávy)^{57,58}. Generativní AI dokáže vytvářet přesvědčivé texty, obrázky i videa, které působí autenticky, ale jsou zcela smyšlené. Takový obsah se šíří na sociálních sítích velmi rychle, přičemž jeho odstranění bývá obtížné nebo nemožné⁵⁹. Oběť se pak může stát terčem pomluv, zesměšnění nebo kyberšikany postavené na falešných podkladech. Tyto podoby agrese jsou pro děti a dospívající obzvlášť nebezpečné – jednak proto, že je obtížné rozeznat, co je pravda a co manipulace, a jednak proto, že falešné příspěvky či nenávistné komentáře zůstávají na internetu často dlouhodobě dostupné.

Nenávistné online komunity

Nenávistné online komunity sdružují uživatele, kteří prostřednictvím sociálních sítí, diskusních fór a dalších digitálních platforem šíří nenávistné postoje, urážky či výzvy k diskriminaci vůči určitým skupinám osob. Typickým rysem těchto komunit je *hate speech* – nenávistná komunikace zaměřená proti lidem na základě jejich pohlaví, sexuální orientace, zdravotního stavu, etnika, náboženství nebo jiných identit, která se rychle šíří online a může přispívat k diskriminaci, násilí či radikalizaci společnosti^{60,61}.

Úzce tak souvisí s předsudečným násilím a útoky vůči LGBTQ+ mládeži (viz [Příloha 8](#) a [Příloha 18](#)) a také s projevy rasistické, xenofobní či extremistické agrese (viz [Příloha 9](#)).

Zároveň je třeba uvést, že tvorbu a šíření nenávistných skupin posilují algoritmy sociálních sítí, které uživatelům doporučují obsah na základě jejich vlastních preferencí a aktivit v online prostředí,

* Pozn.: Swatting je úmyslné falešné nahlášení závažného trestného činu (např. střelby, únosu, bombového útoku), jehož cílem je vyslat na adresu oběti zásahovou jednotku SWAT (Special Weapons and Tactics).

což znamená, že pokud uživatelé aktivně nenávistný obsah vyhledávají, algoritmy jim prioritně doporučují další a další podobný obsah.

Nenávistné projevy se šíří především ve skupinách, jelikož tam nacházejí podporu a posilují pocit sounáležitosti pachatelů⁶². Takto vytvořené postoje, vzorce chování a způsoby myšlení se pak mohou snadno přenášet i do běžné komunikace mezi dětmi a dospívajícími a ovlivňovat jejich vnímání druhých⁶³. Výzkumy ukazují, že se s nenávistným chováním setkává většina žáků – například v Německu a Švýcarsku uvedlo 67 % respondentů, že byli svědky takových projevů ve škole, a 65 % online⁶⁴. Podobné zkušenosti přispívají k normalizaci sexistických, homofobních či xenofobních názorů, zlehčují násilí a oslabují empatii⁶⁵. Výzkumy totiž ukazují, že sledování nenávistného chování online může vést k jeho napodobování⁶⁶ – psychologicky jde o tzv. *contagion effect*, neboli efekt nákazy či nápodoby⁶⁷.

V kyberprostoru žáků se tak mohou objevit^{68–71}:

- urážlivé komentáře,
- zesměšňující memy (virálně, tedy rychle se šířící obrázky nebo videa doplněné o urážlivý či posměšný text),
- rasistický trolling (útoky založené na etnickém původu, barvě pleti),
- sexistický trolling (zesměšňování nebo zlehčování druhých na základě jejich pohlaví nebo genderové role),
- misogynní trolling (útoky zaměřené na ženy/dívky, spjaté s projevy nenávisti, ponižování nebo zesměšňování),
- homofobní trolling (provokace nebo urážky vůči osobám s odlišnou sexuální orientací nebo genderovou identitou, často doprovázené stereotypy a posměchem),
- sdílení nenávistného obsahu na sociálních sítích.

Obdobné vzorce chování se pak mohou promítat i do školního prostředí, a to například v podobě:

- cíleného zesměšňování spolužaček nebo učitelek ve třídních skupinách (chaty, školní platformy),
- šíření ponižujících koláží, videí či zakládání falešných profilů obětí,
- vyvíjení nátlaku na spolužáky, aby se k útokům přidali (tzv. eskalace publika),
- opakovaného obtěžování i s prvky vyhrožování.

Mezi nejznámější nenávistné online komunity patří subkultury tzv. *manosféry*, což je zastřešující označení pro volně propojené online komunity, jež propagují rigidní genderové role a ideologizované pojetí maskulinity (často označované jako „tradiční“) a tzv. práva mužů, přičemž se vymezují vůči ženám, feminismu a genderové rovnosti. Jejich obsah bývá často misogynní, tedy nenávistný vůči ženám, a prezentuje je jako „méněcenné“ nebo „nebezpečné“ pro společnost^{72,73}. Podle zprávy OSN⁷⁴ představuje manosféra rostoucí ekosystém misogynního obsahu, jenž proniká do běžné kultury, ovlivňuje postoje k ženám a může podněcovat násilí vůči nim.

Do manoféry patří například^{72,73,75–78}:

- **Incels („involuntary celibates“ = osoby, které se cítí být nedobrovolně v celibátu, tj. bez sexuálního kontaktu)** – muži, kteří viní ženy z toho, že s nimi nechtějí navazovat vztahy, a obviňují je ze svých neúspěchů; část z nich prosazuje otevřeně nenávistné postoje nebo násilí vůči ženám,
- **Black Pill („černá pilulka“ = pocit, že je vše předem ztracené)** – extrémnější odnož incel ideologie založená na přesvědčení, že úspěch u žen je dán neměnnými faktory, jako je vzhled nebo genetika; vyznačuje se fatalismem, beznadějí a přijetím nenávistných postojů k ženám i společnosti,
- **MGTOW („Men Going Their Own Way“ = muži jdoucí vlastní cestou)** – hnutí zdůrazňující „odchod mužů od žen“ a odmítání partnerských vztahů jako údajně nebezpečných či znevýhodňujících muže,
- **Pick-up artists (PUA, česky Pickupeři = „svůdníci“, „balící guruové“)** – komunita mužů, kteří se zabývají technikami svádění žen; často využívají manipulační strategie, ponižování nebo psychologický nátlak k dosažení sexuálního kontaktu, což může vést k normalizaci misogynních postojů,
- **Red pill („červená pilulka“ = metafora pro „probuzení“ převzatá z filmu Matrix)** – ideologie vycházející z přesvědčení, že muži „prohlédli“ údajnou nadvládu žen ve společnosti a musí se „bránit“; často se pojí s antifeministickými a sexistickými narativy.

Tyto skupiny využívají sociální sítě, diskusní fóra a anonymní komunikační platformy k šíření ideologicky motivované agrese, k organizovaným útokům a k upevňování vlastní identity prostřednictvím sdílené nenávisti^{72,73,79,80}.

Oproti „běžným“ online konfliktům se vyznačují následujícími specifiky:

- **anonymita útočníků** (skrývání identity, což ztěžuje postih),
- **koordinované útoky** – hromadné komentování nebo sdílení urážlivého obsahu s cílem poškodit oběť^{75,80},
- **doxing** – zveřejňování osobních údajů oběti bez jejího souhlasu⁷⁵,
- **kyberstalking** – dlouhodobé sledování či obtěžování online,
- **dezinformační rámování** – šíření manipulativních nebo zdánlivě racionálních argumentů, které mají ospravedlnit útoky nebo posílit nenávistné postoje, v kontextu manoféry zejména vůči ženám⁸¹,
- **algoritmické šíření** – využívání algoritmů sociálních sítí, které doporučují podobný obsah a tím posilují radikalizaci uživatelů^{73,82}; pro nenávistné komunity je to typické, protože algoritmy jim pomáhají rychle šířit jejich obsah a získávat nové členy (*contagion effect*)⁶⁷.

Významnou roli hraje i **publikum** – přihlížející se sdílením, komentováním a „lajkováním“ často stávají sekundárními útočníky.

Obsah manoféry se dospívajícím chlapcům může jevit jako atraktivní, protože nabízí jednoduché „mužské“ návody na život prostřednictvím dynamických videí s výraznou hudbou a charismatickými řečníky, kteří hovoří o sebevědomí, disciplíně, sportu a úspěchu; postupně však do nich pronikají i sexistické a antifeministické narativy⁸³. Učitelé v praxi popisují, že zejména chlapci častěji sdílejí či obdivují misogynní influencery a přebírají jejich slovník a postoje („alfa samec“, „beta samec“, „feminy“, „zlatokopky“ atp.), což se může projevat zlehčováním či zesměšňováním dívek a učitelek^{83,84}. Na tyto poznatky navazují závěry odborníků, kteří upozorňují, že šíření extrémního sexuálního chování nebo misogynního obsahu v online komunitách může ovlivňovat dospívající chlapce v citlivém období hledání vlastní identity⁸². Tyto komunity často fungují jako uzavřené „bubliny“, v nichž se uživatelé vzájemně utvrzují v extrémních názorech, a algoritmy sociálních sítí jim následně nabízejí další podobný obsah, čímž se tyto postoje dále posilují^{73,82}. Nenávistné ideologie a misogynní vzorce

chování se tak z online prostředí postupně přenáší i do škol, kde se stávají součástí běžné kultury dospívajících⁸⁵. To může vést k větší toleranci k sexistickým, nenávistným nebo agresivním projevům vůči ženám/dívkám, zhoršení vztahů ve třídě, izolaci dívek, znejistění učitelek/učitelů a přerůstání do kyberšikany či kyberstalkingu. Uvedené projevy jsou součástí širšího problému, tzv. technologicky zprostředkovaného genderově podmíněného násilí, které se může z online prostředí přenášet i do běžného života⁵⁰.

Nebezpečné online výzvy a virální fenomény

Nebezpečné online výzvy představují specifickou formu rizikového obsahu v digitálním prostředí. Jde o příspěvky na sociálních sítích (texty, obrázky, videa), které vybízejí k napodobení určité aktivity – od zábavných až po životu nebezpečné. Šíří se hlavně prostřednictvím platform jako TikTok, Instagram, YouTube nebo v chatovacích aplikacích (WhatsApp, Messenger) a bývají označeny specifickými hashtagy (#), podle nichž lze sledovat jejich popularitu^{86–90}.

Účinek těchto výzev posiluje již zmíněný **nákazový efekt** (*contagion effect*) – kontakt dětí s obsahem zobrazujícím rizikové chování zvyšuje pravděpodobnost, že jej samy napodobí⁶⁷. K šíření přispívá i princip imitace a sociální posilování (like, komentář, sdílení)⁹¹. Díky tomu se výzvy snadno šíří i mezi mladší děti a mohou mít závažné následky – od úrazů přes psychickou újmu až po život ohrožující stavy a úmrtí v důsledku nebezpečného jednání, případně i sebepoškození či sebevražděné jednání.

Mnoho výzev se na první pohled zdá neškodných, ale ve skutečnosti mohou mít fatální důsledky. Zaznamenány jsou případy úrazů při manipulaci s nebezpečnými látkami či předměty (např. elektrické zásuvky, chemikálie, léčiva) a při pádu z výšek⁸⁶. Některé tragické výzvy byly z TikToku či jiných platform odstraněny, avšak obvykle se objevují v pozměněné podobě a šíří se dál. Nebezpečné výzvy proto nelze vnímat jen jako „hry“ – pokud jsou využity k nátlaku, manipulaci, zesměšnění nebo vyčlenění oběti, mohou se stát i formou kybernetické agrese či kyberšikany.

Nebezpečné výzvy mívají různé podoby – od riskantních fyzických aktivit až po destruktivní nebo psychologicky manipulativní formy. Rizika zahrnují úrazy, otravy, poškození zdraví, psychické potíže, sebepoškození a v extrémních případech smrt. Ve školním prostředí navíc ohrožují bezpečnou atmosféru, autoritu učitelů a vztahy mezi žáky, čímž se stávají významným projevem kybernetické agrese^{90,92}.

Rizikové a protektivní faktory

Rizikové a protektivní faktory kybernetické agrese a kyberšikany je vhodné chápat nikoli jako izolované vlastnosti jednotlivce, ale jako souhru individuálních, vztahových, institucionálních a technologických podmínek (viz tabulka), které ovlivňují vznik, eskalaci i dopady online útoků. V digitálním prostředí přitom hrají významnou roli mechanismy platform, chování publika a rychlost šíření obsahu, které mohou i zdánlivě drobné incidenty zesilovat či eskalovat.

Přehled v tabulce tedy strukturuje rizikové a protektivní faktory podle klíčových domén, s nimiž se školy v praxi setkávají, a zároveň vytváří východisko pro navazující část věnovanou prevenci, která na identifikované faktory navazuje a cíleně na ně reaguje. Protektivní faktory jsou zde chápány jako kompetence, dovednosti a podpůrné podmínky, které mohou snižovat zranitelnost dětí a dospívajících v online prostředí a míru dopadů kybernetické agrese.

Toto pojetí vychází z konceptu online disinhibičního efektu⁹³, podle něhož může digitální prostředí oslabovat běžné sociální zábrany a sebekontrolu, aniž by to nutně odráželo stabilní osobnostní charakteristiky jednotlivce.

Doména	Rizikové faktory (příklady)	Protektivní faktory (příklady)
Jedinec (uživatel)	impulzivní jednání v online prostředí (např. reakce na vnímané přikročí, včetně impulzivního sdílení), nízká schopnost odhadnout dopady, zvýšená potřeba uznání a validace prostřednictvím online publika, předchozí viktimizace, nízká frustrační tolerance, normalizace nenávistného obsahu	digitální seberegulace, schopnost práce s emocemi, kritické myšlení, schopnost vyhledat pomoc, vědomí hranic
Vrstevníci a publikum	tlak skupiny, pasivní přihlížení, zesilování útoků sdílením, zapojení sekundárních útočnicků	aktivní role přihlížejících, normy proti zesměšňování, podpora oběti, vrstevnické zastání
Rodina	nízký dohled v online prostředí, bagatelizace online útoků, chybějící preventivní působení (nepoučené dítě), nedůvěra a slabá komunikace mezi rodičem a dítětem, chybějící pravidla, přenášení agresivních komunikačních vzorců	zájem o online svět dítěte, jasná pravidla, otevřená komunikace, podpora při řešení incidentů
Škola	nejasná pravidla, podceňování „online“ incidentů, slabá reakce na první signály, nekonzistentní postupy, nízká erudovanost pedagogů v oblasti digitálních rizik (např. právní rámec, metodické dokumenty MŠMT)	srozumitelná pravidla, včasná reakce, práce s třídou i publikem, bezpečné klima, digitální kompetence pedagogů
Digitální prostředí a platformy	anonymita, algoritmické zesilování, virální šíření, AI nástroje, obtížné odstranění obsahu, nedostatečná ochrana účtů a dat v důsledku nedodržování základních pravidel kybernetické bezpečnosti	nastavení soukromí, znalost hlášení, mediální gramotnost, práce s digitální stopou
Komunity a subkultury	nenávistné online skupiny, normalizace misogynie, extremismu a násilí, zesilování obsahu algoritmy platform a vliv konfirmačních zkreslení a kognitivních biasů*, často zprostředkované humorem, ironií a memovou formou	kritická reflexe obsahu, rozmanité vzory, prevence radikalizace

* **Kognitivní zkreslení**, tzv. **bias** je běžná tendence člověka hodnotit informace zkresleně (např. Žák má dojem, že „většina lidí to vidí stejně“); **konfirmační zkreslení** spočívá v tendenci vyhledávat a přijímat především informace, které potvrzují již existující názor, a přehlížet nebo odmítat informace protichůdné¹⁰⁵.

Sít' partnerů, spolupráce v komunitě, kraji

Kybernetická agrese a kyberšikana často vznikají mimo školu, jejich dopady se však bezprostředně promítají do školního klimatu, bezpečí a vzdělávání. Škola proto vedle interní koordinace potřebuje funkční síť partnerů pro prevenci, včasné zachycení a řešení incidentů.

Koordinaci poradenské a preventivní činnosti zajišťuje vedení školy; ředitel školy zpravidla pověřuje školního metodika prevence, příp. výchovného poradce, kteří spolupracují zejména s třídním učitelem, školním psychologem (pokud na škole působí) a se školským poradenským zařízením, především pedagogicko-psychologickou poradnou (PPP).

Specifikem kybernetické agrese a kyberšikany je digitální stopa a práce s online obsahem. Do interní spolupráce je proto vhodné zapojit také pracovníka odpovědného za oblast ICT. Škola by měla mít v rámci krizového plánu předem nastavené postupy pro omezení dalšího šíření závadného obsahu, pro citlivě vedenou základní dokumentaci situace (např. odkazy, screenshoty) a pro komunikaci se zákonnými zástupci. Součástí sítě partnerů mohou být rovněž žáci a jejich zastupitelské struktury (např. školní/žákovský parlament), protože chování publika a přihlížejících významně ovlivňuje eskalaci i zastavení útoků.

Každá škola by rovněž měla disponovat aktualizovaným přehledem regionálních institucí a služeb využitelných v oblasti prevence, intervence a následné péče (PPP, případně SPC, střediska výchovné péče, krizová centra, OSPOD a specializované služby online bezpečí – blíže viz Doporučené odkazy a literatura). V závažných případech škola spolupracuje s Policií České republiky.

Přehled kontaktů a postupů je vhodné pravidelně aktualizovat, sdílet s pedagogickým sborem a v přiměřeném rozsahu zpřístupnit také rodičům a žákům.

Legislativní rámec

Kybernetická agrese a kyberšikana nejsou samostatně definovány jako trestné činy, svým charakterem však mohou naplňovat znaky přestupků nebo skutkové podstaty trestných činů podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „TZ“)⁹⁴ a zasahovat do práva na ochranu osobnosti podle zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“)⁹⁵.

Pachatelem může být i nezletilý. Pokud by jednání dítěte mladšího 15 let jinak naplňovalo znaky trestného činu, může být posuzováno jako čin jinak trestný podle zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže⁹⁶, výhradně pro účely ukládání výchovných opatření.

Z hlediska **právní odpovědnosti** je nezbytné rozlišovat věk osoby, neboť s ním souvisí rozdílný režim odpovědnosti a možnosti postupu školy i dalších institucí:

- **děti mladší 15 let** nejsou trestně odpovědné; jejich jednání může být posuzováno jako čin jinak trestný podle zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, přičemž důraz je kladen na ochranná a výchovná opatření a zapojení orgánu sociálně-právní ochrany dětí;
- **mladiství (15–18 let)** jsou trestně odpovědní podle zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže; odpovědnost je posuzována individuálně s důrazem na rozumovou a volní vyspělost a s preferencí výchovných opatření před represí;
- **zletilé osoby (18 let a více)** nesou plnou trestní odpovědnost podle trestního zákoníku.

Uvedené věkové rozlišení představuje základní orientační rámec; v konkrétních případech je vždy nutné zohlednit i rozumovou a volní vyspělost dítěte či mladistvého. U mladistvých je tato vyspělost podmínkou trestní odpovědnosti, zatímco u dětí mladších 15 let je významná zejména pro volbu vhodných výchovných opatření.

Školy mají povinnost zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví dětí a žáků a vytvářet bezpečné prostředí podle § 29 zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona⁹⁷, včetně situací, kdy rizikové online chování žáků souvisí se školním prostředím, školními aktivitami nebo vztahy mezi žáky. Při naplňování této povinnosti mohou školy vycházet mimo jiné z metodických doporučení MŠMT ČR⁹⁸.

Následující přehledy uvádějí nejčastější právní kvalifikace jednání spojených s kybernetickou agresí a kyberšikanou podle jednotlivých tematických okruhů uvedených ve východiscích.

Kyberšikana a příbuzné formy agrese

Kyberšikana není samostatně vymezena v TZ, avšak v závislosti na konkrétních okolnostech může naplňovat znaky některých trestných činů, zejména:

- **§ 175 TZ Vydírání** – nátlak či pohrůžka zveřejněním materiálu s cílem donutit oběť k určitému jednání.
- **§ 181 TZ Poškození cizích práv** – může přicházet v úvahu výjimečně u závažných zásahů do práv jiné osoby (např. při neoprávněném vystupování pod cizí identitou).
- **§ 184 TZ Pomluva** – šíření nepravdivých informací poškozujících pověst jiné osoby.
- **§ 353 TZ Nebezpečné vyhrožování** – hrozby ublížením na zdraví či jiné těžké újmě.
- **§ 354 TZ Nebezpečné pronásledování (stalking/kyberstalking)** – opakované sledování, kontaktování či obtěžování online.

- **§ 230–232 TZ Neoprávněný přístup a zásah do počítačového systému** – prolomení účtu, manipulace s daty.
- **§ 182 TZ Porušení tajemství dopravovaných zpráv** – neoprávněné zachycení, zpřístupnění nebo zveřejnění soukromé komunikace (např. zpráv, e-mailů či jiných elektronických sdělení).

Z občanskoprávního hlediska lze uplatnit **§ 81 a násl. OZ – Ochrana osobnosti**, zejména nárok na odstranění závadného obsahu a přiměřené zadostiučinění.

Zneužití intimního obsahu

Zahrnuje neoprávněné získání, zveřejnění nebo sdílení intimních fotografií/videí, často vzniklých v kontextu sextingu, tzv. *revenge porn*, *sextortion* aj., blíže viz [Příloha 18](#) – Rizikové sexuální chování.

- **§ 175 TZ Vydírání** – typicky v případech tzv. sextortion, kdy je oběť nucena k dalšímu jednání pod pohrůžkou zveřejnění.
- **§ 191 TZ Šíření pornografie** – zpřístupnění pornografického díla dětem nebo na místech dětem přístupných.
- **§ 191a TZ Zneužití identity k výrobě pornografie a její šíření** – neoprávněné vytvoření nebo šíření intimního obsahu s využitím podoby oběti bez jejího souhlasu (např. deepfake intimní materiály).
- **§ 192 TZ Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií** – může být relevantní zejména při neoprávněném šíření, zpřístupnění nebo jiném nakládání s intimním materiálem dítěte prostřednictvím informačních a komunikačních technologií.
- **§ 193 TZ Zneužití dítěte k výrobě pornografie** – vztahuje se na situace, kdy je dítě k výrobě pornografického materiálu zneužito jinou osobou. Pořizování intimních snímků dítětem představuje vysoce rizikové chování, které může vést k jeho dalšímu zneužití; trestněprávní odpovědnost se zpravidla uplatňuje v souvislosti s jednáním dalších osob, zejména při nátlaku, šíření nebo vykořisťování intimního materiálu.
- **§ 193a TZ Účast na pornografickém představení** – může přicházet v úvahu v souvislosti s některými formami online vysílání nebo jinými způsoby zapojení dítěte do pornografického vystoupení, včetně jevů popsanych ve východiscích (například tzv. webcam trolling), pokud jsou naplněny zákonné znaky trestného činu.
- **§ 201 TZ Ohrožování výchovy dítěte** – může přicházet v úvahu ve výjimečných případech dlouhodobého nebo intenzivního narušování mravního či psychosociálního vývoje dítěte.

Z občanskoprávního hlediska lze uplatnit **§ 81–90 OZ – Ochrana osobnosti**, zejména nárok na zákaz šíření a odstranění závadného materiálu z online prostoru.

Nové formy agrese spojené s umělou inteligencí (AI)

Zneužití technologií AI pro tvorbu dezinformací, *deepfake* materiálů nebo manipulativních obrazů osob.

- **§ 181 TZ Poškození cizích práv** – vytvoření nebo šíření falešné identity či věrohodně upravené podoby/projevu jiné osoby pomocí AI, pokud tím může být způsobena vážná újma na právech oběti.
- **§ 184 TZ Pomluva** – šíření deepfake nebo jinak manipulovaného obsahu, který vyvolává nepravdivý dojem o oběti a poškozuje její pověst.
- **§ 191a TZ Zneužití identity k výrobě pornografie a její šíření** – neoprávněné vytvoření nebo šíření intimního obsahu s využitím podoby oběti bez jejího souhlasu (např. deepfake intimní materiály).

§ 81 a násl. OZ – zásah do osobnostních práv prostřednictvím manipulovaného či syntetického obsahu (např. deepfake), s možností domáhat se jeho odstranění a přiměřeného zadostiučinění.

Nenávistné online komunity

Projevy nenávisti, podněcování k diskriminaci či útoky vůči skupinám osob na základě rasy, náboženství, pohlaví nebo identity.

- **§ 184 TZ Pomluva** – šíření nepravdivých informací poškozujících pověst jiné osoby.
- **§ 352 TZ Násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci** (předsudečné násilí).
- **§ 354 TZ Nebezpečné pronásledování (stalking/kyberstalking)** – při opakovaném, dlouhodobém cíleném obtěžování konkrétní osoby v online prostředí.
- **§ 355 TZ Hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob.**
- **§ 356 TZ Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod.**

Nebezpečné online výzvy a virální fenomény

Jednání, která mohou ohrozit zdraví, život nebo bezpečí dítěte.

- **§ 143 TZ Usmrcení z nedbalosti** – smrt způsobená následkem riskantního jednání.
- **§ 144 TZ Účast na sebevraždě** – navádění či pomoc dítěti k sebevraždě nebo pokusu o ni.
- **§ 146 TZ Ublížení na zdraví** – úmyslné zranění jiné osoby, např. při napodobování nebezpečné aktivity.
- **§ 147 TZ Těžké ublížení na zdraví z nedbalosti.**
- **§ 148 TZ Ublížení na zdraví z nedbalosti.**
- **§ 201 TZ Ohrožování výchovy dítěte** – podněcování dětí k nebezpečnému chování.
- **§ 364 TZ Schvalování trestného činu** – propagace výzev podporujících násilí nebo sebepoškozování.

U mladistvých se odpovědnost posuzuje individuálně podle **§ 5–24 zákona č. 218/2003 Sb.**, s přihlédnutím k výchovnému charakteru opatření.

Typ prevence (specifická, nespecifická)

Šíře projevů kybernetické agrese a různé motivace pachatelů (od „žertu“ přes mocenské, ekonomické motivy až po ideologickou nenávist) vyžadují odlišné preventivní i intervenční přístupy. V online prostředí je navíc nutné reagovat na rychlé proměny platforem a trendů a počítat s tím, že část rizikového chování sice vzniká mimo školu, ale dopadá do školního prostředí, což vyžaduje úzkou spolupráci školy s rodinou.

Prevenci kybernetické agrese a kyberšikany lze realizovat jako **NESPECIFICKOU**, zaměřenou na podporu bezpečného klimatu ve třídě i ve škole, kvalitních vztahů, bezpečné komunikace a odpovědného chování. Zahrnuje posilování empatie, respektu a odpovědnosti, podporu prosociálního chování a schopnosti žáků vhodně reagovat jako přihlížející (nešířit, nezesilovat útok, umět se zastat), stejně jako důsledné zachytávání „malých“ projevů agrese, které mohou v online prostředí rychle eskalovat.

A prevenci **SPECIFICKOU**, jež zahrnuje všeobecnou primární prevenci (cílenou na celou třídu/školu), selektivní primární prevenci (zaměřenou na žáky se zvýšenou mírou rizikových faktorů) a indikovanou primární prevenci (orientovanou na situace, kdy se ve třídě/škole již objevily projevy kybernetické agrese).

Všeobecná primární prevence má být dlouhodobá, systematická a provázaná jak s výukou, tak i s rozvojem klíčových kompetencí žáků podle příslušného rámcového vzdělávacího programu⁹⁹, zejména v oblasti digitálních a sociálních kompetencí. Současně rozvíjí informační a mediální gramotnost tak, aby se žáci dokázali orientovat v aktuálních trendech, rizicích a rychle se měnících podobách online prostředí a technologie využívali bezpečně, kriticky a respektujícím způsobem. Nedílnou součástí je rovněž ochrana soukromí a schopnost vyhledat pomoc, pokud ji potřebují^{99,100}.

Tematické okruhy uvedené ve východiscích (Kyberšikana a příbuzné formy agrese, Zneužití intimního obsahu, Nové formy agrese spojené s umělou inteligencí (AI), Nenávistné online komunity, Nebezpečné online výzvy a virální fenomény) poskytují rámec pro plánování preventivních opatření.

Prevence se zaměřuje zejména na tyto oblasti:

- bezpečnou a respektující komunikaci v online prostředí a roli publika i přihlížejících;
- ochranu soukromí, práci s digitální stopou a bezpečné zacházení s osobními údaji;
- rozpoznání manipulace, vydírání a dalších forem nátlaku a bezpečné vyhledání pomoci;
- rizika zneužití intimního obsahu a zásady osobních hranic v digitálním prostředí (přesah do Přílohy 18);
- kritickou práci s digitálním obsahem, včetně falešného či upraveného obsahu (AI);
- nenávistné projevy a šíření ideologicky motivované agrese v online komunitách včetně orientace v jazyce memové kultury a v prostředí rizikových online subkultur;
- virální fenomény a nebezpečné online výzvy (nákazový efekt, tlak skupiny, bezpečné odmítnutí);
- rozvoj zdravého vztahu k tělu a prevenci body shamingu (body positivity/neutrality¹⁰¹).

Součástí všeobecné primární prevence je i systematická podpora odborné připravenosti pedagogických pracovníků reagovat na aktuální trendy a formy kybernetické agrese. Ta zahrnuje jak rozvoj jejich digitálních kompetencí podle evropského rámce DigCompEdu¹⁰⁰, tak posilování profesních kompetencí pedagogů k rozpoznání rizikového chování žáků, volbě přiměřené bezprostřední reakce a uplatnění

jasně nastavené metodiky dalšího postupu školy, včetně pravidel používání digitálních technologií, hlášení incidentů, spolupráce s dalšími subjekty a zajištění ochrany oběti.

Selektivní primární prevence se zaměřuje na žáky, u nichž jsou přítomny rizikové faktory (např. opakované konflikty ve třídě, sociální izolace, impulzivita, zkušenost s předchozí viktimizací, intenzivní pobyt v toxických online komunitách, zvýšená zranitelnost vůči manipulaci či vydírání). V praxi může jít o cílené třídnické hodiny, skupinovou práci, posílení podpory třídního kolektivu, spolupráci se školním poradenským pracovištěm a konzultace s pedagogicko-psychologickou poradnou či speciálně-pedagogickým centrem.

Indikovaná primární prevence zahrnuje rychlou práci s třídou a relevantním publikem, tedy se spolužáky a dalšími osobami, které se na incidentu podílely nebo jej sledovaly a k nimž má škola reálný dosah. Dále zahrnuje obnovu pocitu bezpečí, jasné vymezení hranic a odpovědnosti, podporu oběti a minimalizaci dalšího šíření obsahu. Součástí je také citlivá komunikace se zákonnými zástupci a návazná preventivní práce, která reflektuje konkrétní mechanismus incidentu (např. šíření intimního obsahu, koordinované útoky, prankování, nenávistné projevy, nebezpečná výzva).

Jak postupovat, možnosti a limity pedagoga

Kybernetická agrese se v praxi projevuje různou intenzitou a má rozdílné dopady na dítě i školní prostředí, proto nelze postup pedagoga redukovat na jednotný, mechanický návod.

Cílem postupu školy není hledání viníka za každou cenu, ale ochrana dítěte, zajištění jeho bezpečí a obnova bezpečného a podpůrného klimatu ve třídě a škole; včasná a přiměřená reakce pedagoga přitom významně snižuje dopady incidentu a riziko jeho další eskalace a opakování.

Vymezení role pedagoga v řešení kybernetické agrese

Pedagog v situacích spojených s kybernetickou agresí nevystupuje v roli vyšetřovatele ani technického experta. Jeho úkolem není incident technicky analyzovat ani samostatně objasňovat všechny okolnosti případu. Zároveň však sehrává klíčovou roli při včasné zachycení rizikového jednání, jehož cílem je snížení dopadů na dítě i školní kolektiv, zajištění bezpečí dítěte a aktivace dalších kroků školy, včetně preventivních opatření směřujících k omezení rizika opakování obdobných situací.

Základní principy postupu školy

Škola by se projevy kybernetické agrese a kyberšikany měla zabývat vždy, pokud se o nich dozví a pokud mají dopad na bezpečí žáků, školní klima nebo vzdělávací proces. Tento postup má doporučující charakter.

V případech, kdy šikana probíhá ve škole a současně má přesah do online či mimoškolního prostředí, je vhodné tyto projevy vnímat jako propojené jednání a zabývat se i jejich mimoškolními aspekty, a to zejména za účelem pochopení povahy a závažnosti situace.

Zkušenosti z praxe ukazují, že děti a dospívající kybernetickou agresí či kyberšikanou často dlouhodobě tají, bagatelizují nebo ji sdělují nepřímo (např. jako problém „kamaráda“). Důvodem je obava z reakcí dospělých – zákazů, moralizování, ztráty kontroly nad řešením situace nebo zásahů „za jejich zády“. Z toho vyplývá nutnost postupu založeného na spolupráci s obětí, ochraně jejího bezpečí a důstojnosti, nikoli na kontrole či sankčním přístupu. Současně je třeba počítat s tím, že se škola o situaci nezářídka dozví opožděně, náhodně nebo prostřednictvím třetích osob, včetně externích anonymních poraden. Absence oznámení však neznamená absenci problému. Skutečnost, že se dítě svěřilo externí poradně nebo třetí osobě, sama o sobě nezakládá odpovědnost školy. Pokud se však škola o situaci hodnověrným způsobem dozví a tato má dopad na bezpečí žáka, vztahy mezi žáky nebo školní klima, měla by ji v rámci svých možností začít řešit.

Kybernetická agrese a kyberšikana se totiž v praxi často prolínají s dalšími formami šikany a vztahových konfliktů, a proto je nelze chápat jako izolované „online problémy“ oddělené od každodenního fungování třídního kolektivu. Zkušenosti z praxe ukazují, že se s těmito projevy setkává většina škol a jejich řešení nepředstavuje selhání, ale standard profesionální péče o žáky a školní kolektiv.

Pokud škola na projevy kybernetické agrese nereaguje nebo je bagatelizuje, vysílá tím žákům signál, že je takové jednání tolerováno, což může vést k jeho normalizaci a opakování. V případech, kdy situace přesahuje možnosti školy nebo zahrnuje závažné rizikové prvky, je nezbytné zapojení dalších odborných subjektů jako součást odpovědného a zákonného postupu ochrany dítěte.

Postup školy při řešení kybernetické agrese se opírá o základní principy, které slouží jako vodítko pro rozhodování vedení školy i pedagogických pracovníků v konkrétních situacích:

- **ochrana bezpečí a důstojnosti dítěte má přednost před hledáním viníka** – v počáteční fázi řešení je klíčové zabránit dalšímu poškozování oběti, zajistit jí podporu a minimalizovat riziko sekundární viktimizace, práce se třídním kolektivem proto probíhá bez rozkrývání detailů konkrétního případu před ostatními žáky;
- **škola nebagatelizuje žádný projev kybernetické agrese jako „pouhý vtip“, nadsázku** – i zdánlivě drobné nebo jednorázové projevy mohou mít významný dopad na žáka a přispívat k normalizaci agrese v kolektivu;
- **důraz na včasnost zásahu** – u kybernetické agrese může i krátká časová prodleva vést k dalšímu šíření obsahu, eskalaci jednání a prohloubení dopadů na žáka; rychlá reakce školy je proto klíčovou součástí ochrany oběti;
- **postup školy je přiměřený závažnosti situace** – škola rozlišuje mezi různými formami kybernetické agrese a jejich specifiky včetně právních souvislostí a volí odpovídající reakci s ohledem na intenzitu jednání, jeho opakování, dopad na dítě a zapojení dalších osob, včetně role publika;
- **důležitost spolupráce se zákonnými zástupci a dalšími odbornými institucemi** – škola postupuje transparentně, informuje rodiče v souladu s právními předpisy a podle povahy případu spolupracuje s poradenskými službami, orgánem sociálně-právní ochrany dětí, Policií České republiky nebo dalšími odbornými subjekty; efektivní řešení kybernetické agrese zpravidla vyžaduje koordinovaný postup více aktérů.

Obecný postup pedagoga při záchytu kybernetické agrese

(Platný pro všechny formy kybernetické agrese)

Tato část popisuje základní kroky pedagoga při záchytu podezření na kybernetickou agresi, které slouží k ochraně žáka, zamezení dalšího poškozování a aktivaci navazujících postupů školy.

1) Zachycení signálů problému a první reakce

Pedagog věnuje pozornost signálům, které mohou na probíhající kybernetickou agresi upozorňovat, zejména změnám v chování dítěte, napětí ve třídě, konfliktům mezi žáky, nebo informacím od spolužáků, rodičů či samotného dítěte.

V potaz jsou brány i zdánlivě „drobné“ projevy, jako jsou posměšné komentáře, vylučování z online skupin, sdílení ponižujícího obsahu nebo ironické narážky, jež se v digitálním prostředí mohou rychle šířit a zesilovat. Míra zachycení signálů je ovlivněna také tím, nakolik je pedagog obeznámen s prostředím, ve kterém se online interakce žáků odehrávají (např. sociální sítě, herní prostředí, memová kultura; viz Východiska), neboť význam některých projevů nemusí být bez této orientace zřejmý.

První reakce pedagoga je klidná a neeskalující. Pedagog se vyhýbá řešení situace v afektu a před svědky a soustředí se na vytvoření bezpečného prostoru pro sdílení a základní orientaci v situaci. V počáteční fázi se zároveň vyhýbá slibům automatických sankcí či trestů.

2) Zajištění bezpečí oběti

Pedagog žákovi srozumitelně a jednoznačně sděluje, že situace je brána vážně a že se jí bude zabývat. Zároveň zdůrazňuje, že další kroky budou řešeny v rámci školy, ve spolupráci s rodiči a případně dalšími odbornými institucemi. Pedagog nevyžaduje, aby žák situaci řešil sám, ani jej nenabádá k aktivnímu zásahu vůči agresorovi.

Základním intervenčním krokem je zklidnění žáka a vytvoření bezpečného prostoru pro sdílení, bez nátlaku na okamžité podrobné popisování událostí. V této fázi se pedagog vyhýbá hodnocení, neřeší otázky viny ani odpovědnosti a nezpochybňuje ani nebagatelizuje prožívání žáka.

V rámci svých kompetencí pedagog zajišťuje zejména to, aby:

- se incident neřešil veřejně před třídou nebo spolužáky,
- informace o situaci byly sdíleny pouze v rámci školního poradenského systému a s osobami přímo zapojenými do řešení případu,
- nedocházelo k sekundární viktimizaci, například zesměšňováním, spekulacemi, nátlakem spolužáků nebo opakovaným vyptáváním ze strany pedagogů.

Součástí bezprostřední reakce školy mohou být také organizační a technická opatření směřující k omezení dalšího šíření závadného obsahu. Pokud ke kybernetické agresi dochází prostřednictvím školní techniky nebo školní sítě, může škola přijmout kroky jako omezení přístupu k síti, zablokování účtu nebo zapojení ICT správce.

V případech, kdy je k útoku využíváno osobní zařízení žáka (např. mobilní telefon), může pedagogický pracovník v odůvodněných a závažných situacích zařízení dočasně převzít, a to za účelem ochrany oběti a zamezení dalšího šíření obsahu. Takový postup musí být vždy přiměřený, časově omezený a v souladu se školním řádem.

Škola při těchto opatřeních vyvažuje ochranu práv oběti, bezpečí školního prostředí a práva vlastníka zařízení; zařízení nelze zadržet déle, než je nezbytné k řešení situace. Cílem těchto kroků není sankce, ale okamžité zastavení útoku a ochrana žáka.

3) Dokumentace incidentu

Dokumentace incidentu slouží především k ochraně oběti, k objektivnímu vyhodnocení situace a jako podklad pro další odborné řešení případu školou nebo externími subjekty (např. poradenskými službami, orgánem sociálně-právní ochrany dětí či Policií ČR).

V praxi je třeba počítat s tím, že děti a dospívající často ze strachu, studu nebo nejistoty důkazy mažou, netuší, co je důležité uchovat, nebo se obracejí na dospělé až s časovým odstupem. Úkolem pedagoga proto není situaci technicky vyšetřovat, ale včas poskytnout srozumitelné a jednoduché instrukce k uchování důkazů, vysvětlit jejich smysl a zajistit, aby s materiály bylo nakládáno citlivě a bezpečně.

Postup:

Zajištění dostupných důkazů

Pokud jsou k dispozici, pedagog zajistí uchování relevantních digitálních stop, zejména zpráv, snímků obrazovky, odkazů, profilů, videí nebo jiného souvisejícího obsahu. Původní obsah není odstraňován dříve, než jsou důkazy bezpečně zachovány.

Nezahajování technického vyšetřování

Pedagog neprovádí technické vyšetřování digitálního prostředí (např. analýzu IP adres, účtů, zařízení, metadat), nepřebírá roli vyšetřovatele a nevyzývá žáky ke sbírání důkazů, sledování agresora ani ke vstupování do uzavřených online skupin. Pokud jsou informace o možném původci jednání dostupné z běžné školní praxe (např. ze sdělení žáků), pedagog s nimi pracuje v rámci školních postupů a ve spolupráci s vedením školy, nikoli formou vlastního technického šetření. Případné odborné technické kroky zajišťuje škola v rámci navazujících postupů a ve spolupráci s příslušnými odbornými subjekty, nikoli individuálně pedagog.

Jednoznačné instrukce žákovi

Pedagog žákovi srozumitelně vysvětluje, aby:

- neodstraňoval zprávy, fotografie, videa ani profily související s incidentem,
- neodpovídal na útoky a nepokoušel se situaci vyřešit sám,
- nešířil obsah dál, ani s cílem „dokazování“,
- chápal, že uchování důkazů slouží k jeho ochraně, nikoli k jeho obviňování.

Cílem těchto instrukcí není zbavit žáka aktivity, ale zabránit další eskalaci situace, sekundární viktimizaci nebo neuváženým krokům, které by mohly žáka ohrozit nebo ztížit další odborné řešení případu.

Bezpečné, diskrétní a anonymní zacházení s materiály

S důkazními materiály je nakládáno citlivě a pouze v rozsahu nezbytném pro ochranu žáka a další odborné řešení případu; nejsou kopírovány, šířeny ani používány k jiným účelům. Informace jsou sdíleny výhradně s osobami zapojenými do řešení případu a v rozsahu, který chrání anonymitu oběti, svědků a dalších žáků, kteří se na oznámení nebo dokumentaci incidentu podíleli. Současně je dbáno na ochranu jejich bezpečí.

Příprava podkladu pro další postup

Zajištěná dokumentace slouží jako podklad pro vyhodnocení závažnosti situace, informování zákonných zástupců a rozhodnutí o zapojení poradenských služeb, OSPOD nebo Policie ČR.

4) Vyhodnocení závažnosti situace a aktivace dalších kroků

Na základě dostupných informací a zajištěné dokumentace škola posuzuje charakter situace a její dopady na žáka a školní prostředí. Posuzuje se zejména, zda se jedná o jednorázový incident nebo opakované jednání, přítomnost sexuálního, ideologického, výhrůžného či jinak závažného prvku a rozsah šíření obsahu, včetně role publika. Součástí tohoto vyhodnocení je také zohlednění motivů jednání, jež je důležité pro volbu přiměřené reakce školy, včetně případných výchovných nebo sankčních opatření, vždy s ohledem na ochranu žáka a prevenci dalšího poškozování. Výsledek tohoto vyhodnocení je pak rozhodující pro další postup školy.

Pedagog se na navazujících krocích podílí v rámci své role, zejména ve spolupráci se školním metodikem prevence a vedením školy, a v součinnosti při informování zákonných zástupců v souladu s pravidly školy a platnou legislativou.

Pokud situace přesahuje možnosti školy nebo zahrnuje závažné rizikové prvky, je navázána spolupráce s externími institucemi. Cílem je koordinovaný, odborný, přiměřený postup zaměřený na ochranu dítěte a stabilizaci školního prostředí.

Specifika postupu podle tematických okruhů

(neobsahuje detailní návody, upozorňuje na specifika, rizika a akcenty v postupu školy a jednání pedagogů)

Jednotlivé formy kybernetické agrese se liší dynamikou, riziky i dopady na dítě a školní prostředí. Základní postup školy zůstává shodný, u některých situací je však nutné klást zvýšený důraz na určité aspekty – zejména rychlost zásahu, práci s publikem a ochranu soukromí žáka. Následující přehled shrnuje klíčová specifika, která je při postupu školy a jednání pedagogů vhodné zohlednit.

Kyberšikana a příbuzné formy agrese

Specifikem je častá úzká vazba na vztahy v reálném světě, zejména ve třídě a škole: online útok se často prolíná se školním prostředím, posiluje nerovnováhu moci a může dlouhodobě narušovat třídní klima. Postup proto nesměřuje pouze k ochraně oběti a řešení agresora, ale i k práci s třídním kolektivem. Zvláštní pozornost vyžaduje role publika – sdílení, komentování či pasivní přihlížení často zesilují dopady incidentu. Řešení kyberšikany proto vždy zahrnuje i práci s publikem (třídním kolektivem, relevantní skupinou), pokud je to možné, nikoli pouze s obětí a agresorem.

Rizikem je bagatelizace agresivního chování jako „legrace“, „stylu komunikace“ nebo „součásti hry“, zejména v herním prostředí s vysokou mírou anonymity a skupinové dynamiky. Akcentem postupu je jasné vymezení hranic přijatelného chování a včasné zastavení další eskalace; pedagog nepřebírá roli technického správce platform, soustředí se na dopad na dítě a školní vztahy.

Z praxe také vyplývá, že kyberšikana velmi často přechází do zneužití intimního obsahu, přičemž děti tyto situace samy neoddělují (např. „psali mi“, „rozšířili fotku“, „ted' mě vydírají“). Z pohledu oběti jde o jeden kontinuální příběh, nikoli o oddělené jevy. Při řešení kyberšikany je proto nezbytné aktivně zjišťovat, zda existuje intimní materiál a zda neohroží jeho další šíření.

Zneužití intimního obsahu

Specifikem je vysoká citlivost situace a nutnost maximální ochrany soukromí žáka. Postup musí minimalizovat riziko sekundární viktimizace, zejména opakovaného vyptávání, veřejného „šetření“ či neuváženého nakládání s obsahem. Zásadním akcentem je práce s časem – prodleva výrazně zvyšuje riziko dalšího šíření a prohloubení dopadů. Škola postupuje tak, aby se obsah dále nešířil a aby s ním bylo nakládáno výhradně v nezbytném rozsahu. Návazné postupy jsou rozpracovány v [Příloze 18](#).

Nové formy agrese spojené s umělou inteligencí (AI)

Specifikem je nejistota ohledně původu i pravosti obsahu a obtížná dohledatelnost autora. Postup školy se proto neopírá o technické dokazování vzniku materiálu, ale o řešení jeho existence, šíření a dopadů na dítě a školní prostředí. Akcentem je práce s realitou ve třídě – i falešný či manipulovaný obsah může mít reálné důsledky pro důstojnost žáka, jeho pověst a vztahy mezi spolužáky. Úkolem pedagoga je ochrana žáka, dokumentace incidentu a spolupráce na dalším postupu školy, případně zapojení externích odborníků; posuzování technické autenticity obsahu není jeho rolí.

Nenávistné online komunity

Specifikem je časté maskování agresivních sdělení humorem, ironií nebo memovou kulturou, což vede k podcenění jejich závažnosti. Rizikem je postupná normalizace nenávisti, přejímání stereotypů

a přenos těchto vzorců do třídního klimatu. Akcentem postupu je sledování opakujících se vzorců chování a obsahu (témata, cílení, způsob šíření), nikoli izolovaných výroků. Řešení často vyžaduje návaznou preventivní práci se třídou (kritické myšlení, mediální gramotnost, hranice přijatelného chování) a koordinovaný postup v rámci školního poradenského systému.

Nebezpečné online výzvy a virální fenomény

Specifikem je nákazový efekt a silný tlak skupiny – situace se může rychle šířit a eskalovat i bez jasně identifikovatelného pachatele. Akcentem je včasná reakce – škola reaguje již na informace o sdílení, plánování nebo zkoušení výzev, nikoli až na vznik vážného incidentu. Postup se zaměřuje na rychlé zmapování šíření ve třídě, jasné vymezení hranic a okamžitou spolupráci s rodiči, pokud hrozí zdravotní riziko nebo závažné ohrožení. Podle povahy situace může být součástí postupu také kontaktování příslušných online platforem nebo dalších odborných institucí.

Možnosti a limity pedagoga

Tato část nenahrazuje postupy popsané výše, ale vymezuje kompetenční hranice pedagoga při řešení kybernetické agrese. Jejím cílem je předejít neodborným zásahům, přetěžování pedagoga a sekundárnímu ohrožení žáka.

Co je v kompetenci pedagoga

Pedagog je odpovědný za včasné zachycení signálů kybernetické agrese, základní ochranu žáka a aktivaci školních postupů. Jeho role spočívá zejména v první stabilizaci situace, citlivé komunikaci s žákem a předání relevantních informací v rámci školního poradenského systému. Podílí se na dokumentaci incidentu v rozsahu odpovídajícím jeho roli a spolupracuje na dalším postupu školy.

Co není v kompetenci pedagoga

Pedagog není vyšetřovatelem ani technickým expertem, tj. neprovádí vyšetřování v policejním či technickém smyslu (např. analýzu digitálních stop, identifikaci anonymních účtů, zajišťování technických důkazů) a nepřebírá odpovědnost za zásahy náležející odborným institucím. V rámci školního prostředí však pedagog zjišťuje okolnosti situace běžnými pedagogickými prostředky (např. rozhovorem se žáky), pokud je pachatel známý nebo se jedná o dítě ze stejné třídy, a postupuje podle vnitřních pravidel školy.

Kdy je nutné situaci předat

Předání případu je nezbytné vždy, když situace přesahuje běžnou pedagogickou intervenci, obsahuje závažné rizikové prvky nebo má významné dopady na žáka či školní klima. Pedagog v těchto případech postupuje podle vnitřních pravidel školy a spolupracuje s vedením školy a dalšími příslušnými subjekty.

Následná práce a prevence opakování

Řešením samotného incidentu proces nekončí. Následná práce školy má zásadní význam pro obnovu bezpečného klimatu, podporu dítěte a prevenci opakování podobných situací.

Práce s třídním kolektivem

Po odeznění akutní fáze je důležité pracovat s třídou jako sociální skupinou. Cílem není znovu otevírat konkrétní případ, ale reflektovat normy chování, roli publika a odpovědnost jednotlivců za klima ve třídě. Práce může probíhat formou třídnických hodin, preventivních programů nebo řízené diskuse přiměřené věku žáků.

Podpora oběti

Oběť kybernetické agrese potřebuje dlouhodobější podporu, nejen okamžitou ochranu. Škola sleduje její adaptaci, návrat do kolektivu a případné přetrvávající obtíže. Důležité je posílení pocitu bezpečí, důvěry ve školu a vědomí, že situace byla řešena odpovědně.

Práce s agresorem bez fixace role

Práce s dítětem, které se dopustilo kybernetické agrese, by neměla vést k jeho stigmatizaci nebo fixaci role „agresora“. Cílem je porozumění dopadům jednání, převzetí odpovědnosti a změna chování. Opatření školy by měla být přiměřená, srozumitelná a doplněná výchovným působením.

Úprava preventivních opatření školy

Každý řešený případ poskytuje škole zpětnou vazbu o funkčnosti preventivních opatření. Na základě zkušeností může škola upravit preventivní program školy, pravidla používání digitálních technologií, posílit spolupráci s externími partnery a vzdělávání pedagogů.

Součástí reakce školy mohou být také výchovná nebo kázeňská opatření podle školního řádu (např. napomenutí, důtka), která však nejsou cílem řešení, ale jedním z nástrojů přiměřené reakce školy a vždy se uplatňují s ohledem na věk žáka, závažnost jednání, jeho motivy a dopad na oběť i školní kolektiv. Konkrétní podoba výchovných a kázeňských opatření se vždy řídí školním řádem školy; tato metodika vymezuje rámec postupu a principy reakce školy, nikoli závazné sankční schéma.

Škola může žákům uložit kázeňské opatření pouze tehdy, pokud k závadovému jednání dochází:

- v prostorách školy (na školním pozemku), a to během vyučování i mimo něj (včetně přestávek),
- na akcích organizovaných školou (školní akce, výlety apod.).

Reálné kazuistiky a hlubší analýzu vybraných forem ohrožení dětí v online prostředí nabízí publikace *Temná strana internetu: Příběhy dětských obětí kyberprostoru* autorů Kopecký, Szotkowski, Voráč, Dobešová, Krejčí, Vítová a Grepl (viz Doporučené odkazy a literatura), která může sloužit jako doplňkový zdroj pro odbornou reflexi a další vzdělávání pedagogických pracovníků.

V jakých případech škola vyrozumí další subjekty

Vyrozumění zákonných zástupců

Škola informuje zákonné zástupce vždy, pokud se kyberšikana nebo jiná forma kybernetické agrese odehrává v souvislosti se školou, školními aktivitami nebo vztahy mezi žáky. Tato povinnost školy vyplývá z práva zákonných zástupců na informace podle § 21 zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona,¹⁰² a vztahuje se jak na zákonné zástupce žáka, který byl obětí, tak na zákonné zástupce žáka, který se jednání dopustil.

Vyrozumění orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD)

V souladu s § 6 a § 7 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí¹⁰³, škola oznamuje orgánu sociálně-právní ochrany dětí bez zbytečného odkladu skutečnosti, jež nasvědčují tomu, že je dítě ohroženo, zejména pokud:

- je vystaveno opakované kyberšikaně nebo jiné formě dlouhodobé online agrese,
- čelí sexuálnímu nátlaku, vydírání (sextortion) nebo jiným formám zneužívání,
- dochází k šíření intimního, manipulovaného či jinak závažně zasahujícího obsahu,
- se v souvislosti s online prostředím objevují projevy sebepoškozujícího chování nebo jiné závažné rizikové jednání,
- se dítě svým chováním samo vystavuje vážnému ohrožení.

Vyrozumění Policie České republiky

Škola se obrací na Policii ČR v případech, kdy jednání související s kybernetickou agresí nebo jinými online jevy může naplňovat znaky přestupku nebo trestného činu. Typicky se jedná zejména o případy:

- vydírání, vyhrožování nebo nebezpečného pronásledování,
- šíření pornografického, intimního nebo jinak závažně poškozujícího obsahu,
- nenávistných či předsudečně motivovaných útoků vůči jednotlivci nebo skupině osob,
- závažného ublížení na zdraví, navádění k sebepoškozování nebo sebevražednému jednání.

V těchto situacích podává oznámení ředitel školy nebo jím pověřená osoba, a to jakoukoliv vhodnou formou. Oznámení může podat také zákonný zástupce dítěte.

Informování zřizovatele školy

Zřizovatel školy může být informován v případech závažné nebo opakované kyberšikany či kybernetické agrese, zejména pokud:

- jde o systémový problém s dopadem na širší školní kolektiv,
- selhávají běžné výchovné a nápravné mechanismy školy,
- je ohroženo bezpečné a podpůrné klima školy nebo důvěra v její fungování.

Doporučené odkazy a literatura

Poradny

- CESTA Z KRIZE (2018). [online]. Dostupné z: <https://www.cestazkrize.net/> – evropská krizová linka pro rodinu a školu: 116 000
- DĚTSKÉ KRIZOVÉ CENTRUM (2024). [online]. Dostupné z: <http://www.ditekrize.cz> – možnost poradenství (problem@ditekrize.cz; <https://iporadna.cz/elinka-chatova-poradna/>), pomoc v krizi dětem, které jsou týrané, sexuálně zneužívané, nebo mají osobní či jiné problémy
- DĚTSTVÍ BEZ NÁSILÍ (2024). In: Centrum LOCIKA. [online]. Dostupné z: <https://www.detstvibeznasili.cz/> – distanční poradenství, online chat poradna
- IPORADNA.CZ – INTERNETOVÁ PORADNA (2026). [online]. Dostupné z: <https://iporadna.cz/> – internetová a telefonická poradna poskytující krizovou pomoc, poradenství a podporu dětem, dospívajícím i dospělým
- LINKA BEZPEČÍ (2025). [online]. Dostupné z: <https://www.linkabezpeci.cz/> – pomáhá dětem, žákům a studentům, kteří se dostanou do náročné životní situace nebo řeší každodenní starosti a problémy, s kterými si neví rady
- LINKA PRO RODINU A ŠKOLU (2024). [online]. Dostupné z: <https://www.linkaztracenedite.cz/> – pro rodiče, příbuzné, pedagogy, širokou veřejnost
- MODRÁ LINKA, z. s. (2025). Modrá linka – krizové služby [online]. Dostupné z: <https://www.modralinka.cz> – anonymní krizová pomoc
- PORADNA E-BEZPEČÍ (2025). [online]. Dostupné z: <http://www.napisnam.cz> – poradenská linka, která je zaměřená na prevenci rizikového chování na internetu
- RODIČOVSKÁ LINKA (2025). [online]. Dostupné z: <https://www.rodicovskalinka.cz/> – krizová pomoc a základní sociální poradenství pro dospělé pečující o děti

Prevence

- BEZPEČNĚ ON-LINE (2025). [online]. Dostupné z: <https://bezpecne-online.ncbi.cz/> – informační portál o bezpečném používání internetu
- DIGIKOALICE (2025). Česká národní koalice pro digitální dovednosti a pracovní místa. [online]. In: *Národní pedagogický institut České republiky*. Dostupné z: <https://digikoalice.cz/> – katalog kyberprevence (<https://digikoalice.cz/kyberprevence/>), přehled programů, metodik pro zvyšování bezpečného chování dětí v kyberprostoru
- E-BEZPEČÍ (2025). [online]. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/> – projekt zaměřený na prevenci rizikového chování na internetu
- E-BEZPEČÍ (2025). *Desatero bezpečného chování online* [online]. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/desatero/> – přehled zásad bezpečného chování na internetu
- E-BEZPEČÍ (2025). *Materiály pro podporu výuky* [online]. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/index.php/z-nasi-kuchyne/34-o-projektu-1/o-projektu/925-materialy>
- INSTITUT PRO VÝZKUM A VZDĚLÁVÁNÍ V OBLASTI DIGITÁLNÍCH TECHNOLOGIÍ A KYBERBEZPEČNOSTI UPOL (2025). *Institute for Research and Education in Digital*

Technologies and Cybersecurity [online]. Dostupné z: <https://institut.upol.cz/> – realizace řady projektů a výzkumů zaměřených na rizikové chování na internetu

- IPREV (2024). *Interaktivní platforma podpory duševního zdraví a prevence rizikového chování*. [online]. Dostupné z: <https://www.iprev.cz/> – určeno pracovníkům v prevenci ve školství a také širší veřejnosti, včetně rodičů a úředníků
- KOPECKÝ, Kamil (2025). *Samova dobrodružství: Trable ve škole* [online]. Dostupné z: <https://sam.e-bezpeci.cz/> – vzdělávací interaktivní hra zaměřená na online bezpečnost, rizika sdílení, digitální stopu, phishing a vliv sociálních sítí
- MIOVSKÝ, Michal, Lenka SKÁCELOVÁ, Jana ZAPLETALOVÁ, Petr NOVÁK, Miroslav BARTÁK, Pavel BĀRTÍK et al. (2015). *Prevence rizikového chování ve školství (2nd ed.)*. Praha: Klinika adiktologie 1. LF UK a VFN v Praze v Nakladatelství Lidové noviny. ISBN 978-80-7422-392-1. Dostupné z: <https://www.adiktologie.cz/file/825/1-prevence-rizikoveho-chovani-nahled.pdf>
- MŠMT ČR (2019). *Národní strategie primární prevence rizikového chování dětí a mládeže na období 2019–2027* [online]. Dostupné z: https://www.msmt.cz/uploads/narodni_strategie_primarni_prevence_2019_27.pdf
- MINISTERSTVO VNITRA ČR a UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI (2025). *Kyberakademie – aktualizovaná verze* [online]. Dostupné z: <https://prevencekriminality.cz/ministerstvo-vnitra-a-univerzita-palackeho-predstavuji-aktualizovanou-verzi-kyberakademie/> – vzdělávací materiály a pracovní listy k prevenci rizikového chování online
- NEBUŽ OBĚŤ! (2025). *Nebud' oběť! – Rizika internetu a komunikačních technologií*. [online]. Dostupné z: <http://www.nebudobet.cz/>
- PAN PROKOUKL (2025). [online]. Dostupné z: <https://www.panprokoukl.cz/> – preventivně-edukační projekt zaměřený na bezpečné chování v online prostředí, prevenci online podvodů a rizikového sdílení obsahu
- PROJEKT INTERNETEM BEZPEČNĚ (2018). [online]. Dostupné z: <https://www.internetembezpecne.cz/> – vzdělávací projekt zaměřený na zvyšování povědomí o rizicích v internetovém prostředí a prevenci rizikového chování online
- NADACE O2 (2025). *O2 Chytrá škola – Výuka* [online]. Dostupné z: <https://o2chytraskola.cz/vyuka> – vzdělávací projekt, jehož cílem je naučit děti, rodiče, učitele, jak správně využívat technologie a chovat se bezpečně na internetu
- PROJEKT SAFERINTERNET.CZ (2026). [online]. Dostupné z: <https://www.saferinternet.cz/> – projekt zaměřený na prevenci rizik spojených s užíváním internetu a komunikačních technologií, podporu bezpečného chování online a osvětu v oblasti digitální bezpečnosti
- SAFER INTERNET CENTRUM ČR. (2026). *Seznam se bezpečně!* [online]. Dostupné z: <https://www.seznamsebezpecne.cz/cs/> – preventivně-edukační projekt zaměřený na bezpečné chování dětí a mladých lidí v online prostředí
- Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2022–2027 (2022). In: *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/strategie-prevence-kriminality-v-ceske-republice-na-leta-2022-az-2027.aspx>

Kazuistiky a odborné publikace k intervenci

- KOPECKÝ, Kamil, René SZOTKOWSKI, Dominik VORÁČ, Pavla DOBEŠOVÁ, Veronika KREJČÍ, Blanka VÍTOVÁ a Jan GREPL. *Temná strana internetu: Příběhy dětských obětí kyberprostoru*.

Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2025. Publikace vzniklá v rámci projektu ReDiKid: Odolné dítě v digitálním světě. ISBN 978-80-244-6749-8 (print). ISBN 978-80-244-6750-4 (online: iPDF). ISBN 978-80-244-6751-1 (online: ePUB). Dostupné z: <https://www.e-bezpecni.cz/>

Kyberšikana a příbuzné formy agrese

- HOLLÁ, Katarína; JEDLIČKOVÁ, Petra; ŽOVINEC, Erik; BABULICOVÁ, Zuzana; POLÁČKOVÁ, Vladimíra; SENDER, Barbora a TURZÁK, Tomáš. *C.Y.B.E.R. metodická příručka k prevencii kyberagresie*. Nitra: Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Pedagogická fakulta, 2023. Dostupné z: https://www.cyber.pf.ukf.sk/wp-content/uploads/2023/09/Holla_et-al.-2023.-CYBER-metodicka-prirucka-k-prevencii-kyberagresie.pdf
- KOPECKÝ, Kamil a SZOTKOWSKI, René. *Nebezpečné komunikační techniky spojené s ICT pro ředitele základních a středních škol*. Studijní opora. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2015. ISBN 978-80-244-4555-7. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/275945889_Nebezpecne_komunikacni_techniky_spojene_s_ICT_pro_reditel_zakladnich_a_strednich_skol
- MALL.TV (2019). [online]. *#martyisdead*. – internetový seriál o kyberšikaně
- ROSSA, Julia a ROSSA, Robert. *100 her pro práci s (kyber)šikanou: s dětmi 6–12 let*. Přeložil Jindra HUBKOVÁ. Praha: Portál, 2023. ISBN 978-80-262-1992-7.
- SZOTKOWSKI, René a KOPECKÝ, Kamil. *Kyberšikana a další druhy online agrese zaměřené na učitele*. Monografie. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2018. ISBN 978-80-244-5334-7.
- ŠVESTKOVÁ, Renata; SOLDÁN, Ladislav a ŘEHKA, Martin. *Kyberšikana*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zdravotně sociální fakulta, 2019. ISBN 978-80-7394-752-1.

Zneužití intimního obsahu

(Blíže viz Příloha 18 – Rizikové sexuální chování, Dobešová, Kopecný, Szotkowski)

- DOBEŠOVÁ, Pavla; SZOTKOWSKI, René a KOPECKÝ, Kamil. *Sexting u žáků na 1. stupni základní školy*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2023. ISBN 978-80-244-6375-9. Dostupné z: <https://doivup.upol.cz/pdfs/doi/9900/06/5100.pdf>
- KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René a DOBEŠOVÁ, Pavla. *Riziková komunikace a seznamování českých dětí v kyberprostoru*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2021. ISBN 978-80-244-5914-1. Dostupné z: <https://doivup.upol.cz/pdfs/doi/9900/04/3400.pdf>
- POLICIE ČR (2017). *#SayNo! – Celoevropská kampaň proti zneužívání dětí online* [online]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/sayno-celoevropska-kampan-proti-internetovemu-sexualnimu-natlaku-a-vydirani-deti-rekni-ne.aspx> – preventivní kampaň proti online sexuálnímu nátlaku a vydírání dětí
- SBLOG (2018). Film Na hory z produkce Seznam se bezpečně upozorňuje na problematiku kyberšikany. In: *Seznam.cz* [online]. Dostupné z: <https://blog.seznam.cz/2018/05/film-na-hory-z-produkce-seznam-se-bezpecne-upozornuje-na-problematiku-kybersikany/> – krátký film o online vydírání a rizikovém seznamování

- SBLOG (2014). Seznam se bezpečně! a Ben Cristovao představují projekt „Nahá celebrita“. In: *Seznam.cz* [online]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/clanek/internet-a-pc-seznam-odhalil-nahou-celebritu-222349> – virální kampaň upozorňující na rizika sextingu
- SZOTKOWSKI, René; KOPECKÝ, Kamil a DOBEŠOVÁ, Pavla. *Sexting u českých dětí*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2020. ISBN 978-80-244-5793-2. Dostupné z: <https://doivup.upol.cz/pdfs/doi/9900/04/100.pdf>

Nové formy agrese spojené s umělou inteligencí (AI)

- AI – E-BEZPEČÍ (2025). *Umělá inteligence* [online]. Dostupné z: <https://ai.e-bezpeci.cz/>
- DOBEŠOVÁ, Pavla a René SZOTKOWSKI. (2024) [online]. *Rizikové sexuální chování v kontextu s generativní umělou inteligencí*. In: 32. celostátní kongres k sexuální výchově v České republice: wellbeing, edukace & sexualita: sborník příspěvků. SPRSV. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/387039454_Rizikove_sexualni_chovani_v_kontextu_s_generativni_umelou_inteligenci_Sexual_risk_behaviour_in_the_context_of_generative_artificial_intelligence
- KOPECKÝ, Kamil, SZOTKOWSKI, René, VORÁČ, Dominik, KREJČÍ, Veronika a Pavla DOBEŠOVÁ. *České školy a umělá inteligence – výzkumná zpráva*. 1. vyd. Olomouc: Centrum PRVoK Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, 2023. Dostupné z: <https://e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/163-ceske-skoly-a-umela-inteligence-2023/file>
- KOPECKÝ, Kamil a René SZOTKOWSKI. (2024). *Umělá inteligence: rizika a odpovědnost* [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci. Dostupné z: <https://e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/tiskoviny/188-umela-inteligence-rizika-a-odpovednost-2024/file> – vzdělávací materiál o rizicích a odpovědném využívání AI
- KOPECKÝ, Kamil, SZOTKOWSKI, René a Karolína ZIBUROVÁ. (2024). *Rizika spojená s generativní umělou inteligencí* [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s CEDMO při Univerzitě Karlově. Dostupné z: <https://e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/tiskoviny/185-rizika-spojena-s-umelou-inteligenci-2024/file> – vzdělávací materiál o rizicích generativní AI
- KOPECKÝ, Kamil, SZOTKOWSKI, René, KUBALA, Lukáš a Dominik VORÁČ. (2025). *Rizika spojená s umělou inteligencí* [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci. Dostupné z: <https://e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/cedmo-2-2024-2026/197-rizika-umele-inteligence-pro-verejnost/file> – vzdělávací materiál o rizicích umělé inteligence

Mediálně-informační gramotnost, nenávistné online komunity, nebezpečné online výzvy a virální fenomény

- ČESKÁ TELEVIZE (2023). *Pickupeři* [online]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/15510927935-pickuperi/> – dokumentární film o pick-up kultuře a mezilidských vztazích
- DAMI-E, z. s. (2025). *DaMi-E – Podpora škol, rodičů a žáků* [online]. Dostupné z: <https://www.damie.cz/pro-koho> – odborná podpora škol, rodičů a dětí v oblasti prevence, diagnostiky a intervence při řešení rizikových jevů ve školním prostředí
- E-BEZPEČÍ (2025). *Factchecking* [online]. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/factchecking/> – ověřování informací

- E-BEZPEČÍ (2025). *Hoaxy* [online]. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/hoaxy/> – vysvětlení a příklady hoaxů na internetu
- E-BEZPEČÍ (2025). *Mediální výchova* [online]. Dostupné z: <https://e-bezpeci.cz/medialnivychova/> – vzdělávací materiály pro mediální a informační gramotnost
- E-BEZPEČÍ (2022). *Pravda a lež v online světě – webinář pro učitele (záznam)* [online]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=3fch1YfUVLI>
- HOAX.cz (2000–2026). [online]. Dostupné z: <https://www.hoax.cz/cze/> – portál věnovaný odhalování hoaxů a ověřování informací
- KOPECKÝ, Kamil, SZOTKOWSKI, René, VORÁČ, Dominik, MIKULCOVÁ, Klára a Veronika KREJČÍ. (2021). *Český učitel ve světě médií: výzkumná zpráva* [online]. O2 Czech Republic & Univerzita Palackého v Olomouci, Centrum prevence rizikové virtuální komunikace. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/149-cesky-ucitel-ve-svete-medii-2021/file>
- KOPECKÝ, Kamil a René SZOTKOWSKI. (2020). *Český učitel ve světě technologií: výzkumná zpráva* [online]. O2 Czech Republic & Univerzita Palackého v Olomouci, Centrum prevence rizikové virtuální komunikace. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/135-2020-cesky-ucitel-ve-svete-technologiei/file>
- KOPECKÝ, Kamil, VORÁČ, Dominik a René SZOTKOWSKI. (2020). *Na pravdě záleží – Jak učit o pravdě a lži na internetu* [online]. Univerzita Palackého v Olomouci. Dostupné z: <https://e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/cedmo/161-na-pravde-zalezi-jak-ucit-o-pravde-a-lzi-na-internetu-priruccka-pro-ucitele/file> – příručka pro učitele

Další doporučené zdroje

- DOBEŠOVÁ, Pavla; SZOTKOWSKI, René a KOPECKÝ, Kamil. (2026). *AI společníci a dospívající v kontextu vztahů a sexuality* [online]. In: 33. celostátní kongres k sexuální výchově v České republice na téma „Reprodukční zdraví, sexualita & média“. Praha: SPRSV. ISBN 978-80-907936-7-5. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/401489670_AI_spolecnici_a_dospivajici_v_kontextu_vztahu_a_sexuality AI Companions and Adolescents in the Context of Relationships and Sexuality
- KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René; VORÁČ, Dominik; DOBEŠOVÁ, Pavla a KVINTOVÁ, Jana. (2025). *Čeští žáci v online světě 2025* [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, Institut pro výzkum a vzdělávání v oblasti digitálních technologií a kyberbezpečnosti. Dostupné z: <https://www.seznamsebezpecne.cz/cs/ke-stazeni/cesti-zaci-v-online-svete-2025/>
- KOPECKÝ, Kamil; SZOTKOWSKI, René a KUBALA, Lukáš. *Bezpečné chování na internetu pro kluky a pro holky: (náměty na výukové aktivity)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2022. ISBN 978-80-244-6197-7.
- KOPECKÝ, Kamil a René SZOTKOWSKI. (2019). *České děti v kybersvětě: výzkumná zpráva* [online]. O2 Czech Republic & Univerzita Palackého v Olomouci, Centrum prevence rizikové virtuální komunikace. Dostupné z: <https://www.e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/117-ceske-deti-v-kybersvete/file>
- KOPECKÝ, Kamil, SZOTKOWSKI, René, KVINTOVÁ, Jana, KŘEMĚNKOVÁ, Lucie a Dominik VORÁČ. (2022). *Děti a kult krásy v online světě* [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s O2 Czech Republic. Dostupné z: <https://www.e->

bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/155-deti-a-kult-krasy-v-online-svete-2022/file – výzkumná zpráva

- KOPECKÝ, Kamil, SZOTKOWSKI, René a Lukáš KUBALA. (2025). *Kyberakademie pro pracovníky obcí, obecních policí a další cílové skupiny ve školním prostředí* [online]. Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s Ministerstvem vnitra ČR. Dostupné z: <https://e-bezpeci.cz/index.php/ke-stazeni/kyberakademie-ii-2025-2026/205-kybarakademie-2025-prirucka/file> – příručka o kyberbezpečnosti
- MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY. (2026). *Metodika k nastavování pravidel používání mobilních telefonů a jiných elektronických zařízení ve školách* (č. j.: MSMT-3034/2026) [online]. Praha: MŠMT. Dostupné z: <https://edu.gov.cz/wp-content/uploads/2026/02/Methodika-k-nastavovani-pravidel-pouzivani-mobilnich-telefonu-a-jinych-el.-zarizeni-ve-skolach.pdf>
- NOTOK (2025). *Neboj, to dáš!* [online]. Dostupné z: <https://www.notok.cz/> – anonymní online rozcestník pomoci pro děti a dospívající, zaměřený na psychickou nepohodu, kyberšikanu, sexting a další obtížné životní situace
- *Projekt ReDiKid: Odolné dítě v digitálním světě* [online]. Dostupné z: <https://redikid.upol.cz/o-projektu/> – projekt zaměřený na rozvoj odolnosti dětí ve věku 9–11 let v digitálním prostředí; realizován Univerzitou Palackého v Olomouci ve spolupráci s Masarykovou univerzitou a Univerzitou Hradec Králové, podpořen Evropskou unií a MŠMT
- SLOVNÍK KYBERMLÁDEŽE (2023). [online]. Dostupné z: <https://prevencekriminality.cz/wp-content/uploads/2023/03/slovník-kybermladeze.pdf>
- SLOVNÍK.XYZ (2019). [online]. Dostupné z: <https://www.slovník.xyz/> – slovník pro boomery
- STOPonline.cz (2025). [online]. Dostupné z: <https://www.stoponline.cz/cs/> – platforma pro hlášení nezákonného online obsahu; provoz zajišťuje CZ.NIC ve spolupráci s Národním bezpečnostním týmem CSIRT.CZ
- ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ (2026). [online]. Dostupné z: <https://uoou.gov.cz/> – ústřední správní úřad zaměřený na ochranu osobních údajů; poskytuje metodické informace a poradenství

Použité zdroje

1. Corcoran L, Guckin CM, Prentice G. Cyberbullying or Cyber Aggression?: A Review of Existing Definitions of Cyber-Based Peer-to-Peer Aggression. *Societies* 2015, Vol 5, Pages 245–255. 2015;5(2):245-255. doi:10.3390/SOC5020245
2. Kopecký K, Szotkowski R, Krejčí V. *Rizikové formy chování českých a slovenských dětí v prostředí internetu*. Published online 2015. doi:10.5507/PDF.15.24448619
3. Hinduja S, Patchin JW. *Cyberbullying: Identification, Prevention, and Response – Cyberbullying Research Center*. Published online 2023. Accessed October 2, 2025. <https://cyberbullying.org/Cyberbullying-Identification-Prevention-Response-2023.pdf>
4. Szotkowski R, Kopecký K. *Kyberšikana a další druhy online agrese zaměřené na učitele*. Published online 2018. doi:10.5507/pdf.18.24453347

5. Pérez-Rodríguez P, Machimbarrena JM, Ortega-Barón J, Díaz-López A, Caba-Machado V, González-Cabrera J. Peer cybervictimization and cyberaggression as a function of developmental stage during adolescence: A preliminary study. *Acta Psychologica (Amst)*. 2024;246:104280. doi:10.1016/J.ACTPSY.2024.104280
6. Kopecký K. *Kyberšikana a její specifika v prostředí systému primární prevence rizikového chování* (habilitační práce). Published online 2016.
7. Hinduja S, Patchin JW. *Cyberbullying Data 2019 – Cyberbullying Research Center*. 2021. Accessed June 13, 2025. <https://cyberbullying.org/2019-cyberbullying-data>
8. Hinduja S, Patchin JW. *2023 Cyberbullying Data – Cyberbullying Research Center*. 2024. Accessed June 13, 2025. <https://cyberbullying.org/2023-cyberbullying-data>
9. WHO/Europe, HBSC. *One in six school-aged children experiences cyberbullying, finds new WHO/Europe study*. 2024. Accessed June 16, 2025. <https://www.who.int/europe/news/item/27-03-2024-one-in-six-school-aged-children-experiences-cyberbullying--finds-new-who-europe-study>
10. Cambridge Dictionary. *Trolling*. 2025. Accessed October 1, 2025. <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/trolling>
11. Hossain MA, Quaddus M, Akter S, Mikalef P, Warren M. Trolling in social media: A deindividuation and contagion perspective. *Information & Management*. 2025;62(7):104211. doi:10.1016/J.IM.2025.104211
12. Greenfield S. *Změna Myšlení: Jak se mění naše mozky pod vlivem digitálních technologií*. BizBooks; 2016.
13. Kopecký K, Sztokowski R, Dobešová P. *Riziková komunikace a seznamování českých dětí v kyberprostoru*. Published online 2021. doi:10.5507/PDF.21.24459141
14. Dobešová P, Sztokowski R, Kopecký K. *Sexting u žáků na 1. stupni základní školy*. Published online 2023. doi:10.5507/PDF.23.24463759
15. Sztokowski R, Kopecký K, Dobešová P. *Sexting u českých dětí*. Published online 2020. doi:10.5507/PDF.20.24457932
16. Achterbosch L, Vamplew P, March E. Assessing the impact of grieving in MMORPGs using self-determination theory. *Computers in Human Behaviour*. 2024;161:108388. doi:10.1016/J.CHB.2024.108388
17. Achterbosch L. *Causes, Magnitude and Implications of Griefing in Massively Multiplayer Online Role-Playing Games*. Published online April 2015. Accessed August 26, 2025. <https://core.ac.uk/download/pdf/213006154.pdf>
18. Ballard ME, Welch KM. *Virtual Warfare: Cyberbullying and Cyber-Victimization in MMOG Play*. Published online 2015. doi:10.1177/1555412015592473
19. Kopecký K, Sztokowski R. Fenomén Minecraft v českém prostředí (tisková zpráva). *E-Bezpečí*. Published online February 5, 2017. Accessed August 26, 2025. <https://www.e-bezpecni.cz/index.php/ke-stazeni/vyzkumne-zpravy/93-fenomen-minecraft-v-ceskem-prostredii/file>

20. Galoustian G. *Digital Self-Harm Surges Among U.S. Teens from 2016 to 2021*. FLORIDA ATLANTIC UNIVERSITY – FAU. 2024. Accessed June 16, 2025. <https://www.fau.edu/newsdesk/articles/digital-self-harm-teens.php>
21. Patchin JW, Hinduja S. Adolescent Digital Self-Harm Over Time: Prevalence and Perspectives. *Journal of School Violence*. Published online 2024. doi:10.1080/15388220.2024.2349566
22. Patchin JW, Hinduja S. Digital Self-Harm Among Adolescents. *Journal of Adolescent Health*. 2017;61(6):761-766. doi:10.1016/j.jadohealth.2017.06.012
23. Patchin JW, Hinduja S, Meldrum RC. Digital self-harm and suicidality among adolescents. *Child and Adolescent Mental Health*. 2023;28(1):52-59. doi:10.1111/CAMH.12574
24. Kraag G, Schmidt J, Münster FH. Body Shaming: an Exploratory Study on its Definition and Classification. *Article in International Journal of Bullying Prevention*. Published online 2021. doi:10.1007/s42380-021-00109-3
25. Cerolini S, Vacca M, Zegretti A, Zagaria A, Lombardo C. Body shaming and internalized weight bias as potential precursors of eating disorders in adolescents. *Frontiers in Psychology*. 2024;15:1356647. doi:10.3389/FPSYG.2024.1356647/BIBTEX
26. Leduc K, Nagar PM, Caivano O, Talwar V. “The thing is, it follows you everywhere”: Child and adolescent conceptions of cyberbullying. *Computers in Human Behavior*. 2022;130:107180. doi:10.1016/J.CHB.2022.107180
27. Schlüter C, Kraag G, Schmidt J. Body Shaming: an Exploratory Study on its Definition and Classification. *International Journal of Bullying Prevention*. 2023;5(1):26-37. doi:10.1007/S42380-021-00109-3
28. Canadian Resource Centre for Victims of Crime. *Cyberstalking*. Published online May 2022. Accessed August 25, 2025. https://crcvc.ca/wp-content/uploads/2021/09/Cyberstalking-_DISCLAIMER_Revised-Aug-2022_FINAL.pdf
29. eSafety Commissioner. *Cyberstalking*. 2025. Accessed August 25, 2025. <https://www.esafety.gov.au/key-topics/staying-safe/cyberstalking>
30. March E, Litten V, Sullivan DH, Ward L. Somebody that I (used to) know: Gender and dimensions of dark personality traits as predictors of intimate partner cyberstalking. *Personality and Individual Differences*. 2020;163:110084. doi:10.1016/J.PAID.2020.110084
31. March E, Szymczak P, Di Rago M, Jonason PK. Passive, invasive, and duplicitous: Three forms of intimate partner cyberstalking. *Personality and Individual Differences*. 2022;189:111502. doi:10.1016/J.PAID.2022.111502
32. Sheridan M. *The Latest Cyberstalking Statistics for 2024*. Safehome.org. 2024. Accessed August 25, 2025. <https://www.safehome.org/data/cyberstalking-statistics/>
33. Kaur P, Dhir A, Tandon A, Alzeiby EA, Abohassan AA. A systematic literature review on cyberstalking. An analysis of past achievements and future promises. *Technological Forecasting and Social Change*. 2021;163:120426. doi:10.1016/J.TECHFORE.2020.120426
34. Dreßing H, Bailer J, Anders A, Wagner H, Gallas C. Cyberstalking in a Large Sample of Social Network Users: Prevalence, Characteristics, and Impact Upon Victims. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*. 2014;17(2):61-67. doi:10.1089/CYBER.2012.0231

35. Maran DA, Begotti T. Prevalence of Cyberstalking and Previous Offline Victimization in a Sample of Italian University Students. *Social Sciences 2019, Vol 8, Page 30*. 2019;8(1):30. doi:10.3390/SOCSCI8010030
36. Short E, Guppy A, Hart JA, Barnes J. The Impact of Cyberstalking. *Studies in Media and Communication*. 2015;3(2):23-37. doi:10.11114/SMC.V3I2.970
37. Brighi A, Amadori A, Summerer K, Menin D. Prevalence and risk factors for nonconsensual distribution of intimate images among Italian young adults: Implications for prevention and intervention. *International Journal of Clinical and Health Psychology*. 2023;23(4):100414. doi:10.1016/J.IJCHP.2023.100414
38. Ray A, Henry N. Sextortion: A Scoping Review. *Trauma Violence Abuse*. 2024;26(1):138. doi:10.1177/15248380241277271
39. Reina NJ. *Sextortion scams are on the rise – and they're getting personal*. 2025. Accessed April 8, 2025. <https://blog.avast.com/sextortion-scams>
40. Canadian Centre for Child Protection. *An Analysis of Financial Sextortion Victim Posts Published on r/Sextortion*. Published online 2022.
41. Kopecký K. Online blackmail of Czech children focused on so-called “sextortion” (analysis of culprit and victim behaviors). *Telematics and Informatics*. 2017;34(1):11-19. doi:10.1016/J.TELE.2016.04.004
42. Dobešová P, Szotkowski R. Rizikové sexuální chování v kontextu s generativní umělou inteligencí. In: 32. *Celostátní kongres k sexuální výchově v České republice – „Wellbeing, Edukace & Sexualita“*. 2024:97-106. Accessed February 26, 2025. https://www.planovanirodiny.cz/storage/sborniky/32_kongres_24.pdf
43. Internet Watch Foundation. *AI-generated videos of child sexual abuse a 'stark vision of the future.'* July 2024. Accessed October 5, 2025. <https://www.iwf.org.uk/news-media/news/ai-generated-videos-of-child-sexual-abuse-a-stark-vision-of-the-future/>
44. Internet Crime Complaint Center (IC3). *Child Sexual Abuse Material Created by Generative AI and Similar Online Tools is Illegal. FBI Federal Bureau of Investigation*. March 2024. Accessed October 5, 2025. <https://www.ic3.gov/PSA/2024/PSA240329>
45. Ratner C. When “Sweetie” is not so Sweet: Artificial Intelligence and its Implications for Child Pornography. *Family Court Review*. 2021;59(2):386-401. doi:10.1111/FCRE.12576
46. Thorn. *1 in 10 Minors Say Peers Have Used AI to Generate Nudes of Other Kids*. August 2024. Accessed October 5, 2025. <https://www.thorn.org/press-releases/report-1-in-10-minors-say-peers-have-used-ai-to-generate-nudes-of-other-kids/>
47. Van de Heyning C, Walrave M, Giacometti M, Szyf ND, Gilen A. *Deep Nudes Among Young People in Belgium*. Published online 2023. Accessed October 3, 2025. https://igvm-iefh.belgium.be/sites/default/files/deepnudes_among_young_people_in_belgium.pdf
48. Europol Innovation Lab. *Facing reality? Law enforcement and the challenge of deepfakes – An Observatory Report from the Europol Innovation Lab*. Published online 2022:1-23. Accessed October 3, 2025. www.europol.europa.eu

49. Llach L. Naked deepfake images of teenage girls shock Spanish town: But is it an AI crime? *Euronews*. 2023. Accessed October 3, 2025. <https://www.euronews.com/next/2023/09/24/spanish-teens-received-deepfake-ai-nudes-of-themselves-but-is-it-a-crime>
50. UN Women. *FAQs: Digital abuse, trolling, stalking, and other forms of technology-facilitated violence against women*. February 2025. Accessed October 10, 2025. <https://www.unwomen.org/en/articles/faqs/digital-abuse-trolling-stalking-and-other-forms-of-technology-facilitated-violence-against-women>
51. Wittes B, Poplin C, Jurecic Q, Spera C. *Sextortion: Cybersecurity, teenagers, and remote sexual assault 1*. Published online 2016. Accessed February 16, 2025. <https://www.brookings.edu/wp-content/uploads/2016/05/sextortion1-1.pdf>
52. Henry N, Umbach R. Sextortion: Prevalence and correlates in 10 countries. *Computers in Human Behavior*. 2024;158:108298. doi:10.1016/J.CHB.2024.108298
53. Cross C, Holt K, Holt TJ. *To pay or not to pay: An exploratory analysis of sextortion in the context of romance fraud*. Published online February 11, 2023. doi:10.1177/17488958221149581
54. Sun HL, Fichman P. Artificial Intelligence or Artificial Trolls? *AMCIS 2025 Proceedings*. Published online August 15, 2025. Accessed October 3, 2025. <https://aisel.aisnet.org/amcis2025/intelfuture/intelfuture/13>
55. Hinduja S. *Generative AI as a Vector for Harassment and Harm – Cyberbullying Research Center*. 2023. Accessed October 3, 2025. https://cyberbullying.org/generative-ai-as-a-vector-for-harassment-and-harm?utm_source=chatgpt.com
56. Chen M, Cheung ASY, Chan KL. Doxing: What Adolescents Look for and Their Intentions. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2019;16(2):218. doi:10.3390/IJERPH16020218
57. Shoaib MR, Wang Z, Ahvanooy MT, Zhao J. Deepfakes, Misinformation, and Disinformation in the Era of Frontier AI, Generative AI, and Large AI Models. *ICCA 2023–2023 5th International Conference on Computer and Applications, Proceedings*. Published online November 29, 2023:2023. doi:10.1109/ICCA59364.2023.10401723
58. Shin D, Kee KF. Editorial Note for Special Issue on AI and Fake News, Mis(dis)information, and Algorithmic Bias. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*. 2023;67(3):241-245. doi:10.1080/08838151.2023.2225665
59. Kopecký K, Szotkowski R, Ziburová K. *Rizika spojená s generativní umělou inteligencí*. Published online 2024.
60. Kibriya H, Siddiq A, Khan WZ, Khan MK. Towards safer online communities: Deep learning and explainable AI for hate speech detection and classification. *Computers and Electrical Engineering*. doi:10.1016/J.COMPELECENG.2024.109153
61. Ghenai A, Noorian Z, Moradisani H, Abadeh P, Erentzen C, Zarrinkalam F. Exploring hate speech dynamics: The emotional, linguistic, and thematic impact on social media users. *Information Processing & Management*. 2025;62(3):104079. doi:10.1016/J.IPM.2025.104079

62. Wachs S, Wettstein A, Bilz L, et al. Playing by the Rules? An Investigation of the Relationship Between Social Norms and Adolescents' Hate Speech Perpetration in Schools. *Journal of Interpersonal Violence*. 2022;37(21-22):NP21143-NP21164. doi:10.1177/08862605211056032
63. Kansok-Dusche J, Ballaschk C, Krause N, et al. A Systematic Review on Hate Speech among Children and Adolescents: Definitions, Prevalence, and Overlap with Related Phenomena. *Trauma Violence Abuse*. 2022;24(4):2598. doi:10.1177/15248380221108070
64. Castellanos M, Wettstein A, Wachs S, et al. Hate speech in adolescents: A binational study on prevalence and demographic differences. *Frontiers in Education (Lausanne)*. 2023;8:1076249. doi:10.3389/FEDUC.2023.1076249/BIBTEX
65. Pluta A, Mazurek J, Wojciechowski J, Wolak T, Soral W, Bilewicz M. Exposure to hate speech deteriorates neurocognitive mechanisms of the ability to understand others' pain. *Scientific Reports*. 2023;13(1):1-12. doi:10.1038/S41598-023-31146-1
66. Wachs S, Wright MF, Sittichai R, et al. Associations between Witnessing and Perpetrating Online Hate in Eight Countries: The Buffering Effects of Problem-Focused Coping. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2019;16(20):3992. doi:10.3390/IJERPH16203992
67. Steele SJ, Jaffe N, Murray G. Social Contagion of Nonsuicidal Self-Injury. *The Oxford Handbook of Nonsuicidal Self-Injury*. Published online February 23, 2023:830-846. doi:10.1093/OXFORDHB/9780197611272.013.42
68. Dafaure M. Memes, trolls and the manosphere: mapping the manifold expressions of antifeminism and misogyny online. *European Journal of English Studies*. 2022;26(2):236-254. doi:10.1080/13825577.2022.2091299
69. Rizzi G, Gasparini F, Saibene A, Rosso P, Fersini E. Recognizing misogynous memes: Biased models and tricky archetypes. *Information Processing & Management*. 2023;60(5):103474. doi:10.1016/J.IPM.2023.103474
70. Fontanella L, Chulvi B, Ignazzi E, Sarra A, Tontodimamma A. How do we study misogyny in the digital age? A systematic literature review using a computational linguistic approach. *Humanities and Social Sciences Communications*. 2024;11(1):1-15. doi:10.1057/S41599-024-02978-7
71. Ortiz SM. Trolling as a Collective Form of Harassment: An Inductive Study of How Online Users Understand Trolling. *Social Media + Society*. 2020;6(2). doi:10.1177/2056305120928512
72. Ribeiro MH, Blackburn J, Bradlyn B, et al. The Evolution of the Manosphere across the Web. *Proceedings of the International AAAI Conference on Web and Social Media*. 2021;15:196-207. doi:10.1609/ICWSM.V15I1.18053
73. Regehr K, Shaughnessy C, Zhao M, Shaughnessy N. *SAFER SCROLLING How algorithms popularise and gamify online hate and misogyny for young people*. Published online January 2024.
74. United Nations. *Report of the UN Secretary-General on Ending Violence Against Women and Girls (A/79/500): Infographic and recommendations* [PDF]. UN Women. Published online 2024.
75. Jones A. Incels and the Manosphere: Tracking Men's Movements Online. *Electronic Theses and Dissertations*. Published online 2020. Accessed October 12, 2025. <http://library.ucf.edu>

76. Rodríguez R, Maldonado MA, Moyano M. Deciphering the incels: A scoping review on empirical research. *Aggression and Violent Behavior*. Published online October 10, 2025:102093. doi:10.1016/J.AVB.2025.102093
77. Sparks B, Zidenberg AM, Olver ME. Involuntary Celibacy: A Review of Incel Ideology and Experiences with Dating, Rejection, and Associated Mental Health and Emotional Sequelae. *Curr Psychiatry Rep*. 2022;24(12):731-740. doi:10.1007/S11920-022-01382-9/METRICS
78. Ofcom. *The Manosphere unmasked*. June 2025. Accessed October 6, 2025. <https://www.ofcom.org.uk/online-safety/protecting-children/the-manosphere-unmasked>
79. Ging D. Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinities*. 2019;22(4):638-657. doi:10.1177/1097184X17706401
80. Massanari A. #Gamergate and The Fapping: How Reddit's algorithm, governance, and culture support toxic technocultures. *New Media & Society*. 2017;19(3):329-346. doi:10.1177/1461444815608807
81. Ging D, Siapera E. Special issue on online misogyny. *Feminist Media Studies*. 2018;18(4):515-524. doi:10.1080/14680777.2018.1447345
82. Rajendran J. Toxic echo chambers: The manosphere, adolescent liminality, and youth violence. *Asian Journal of Psychiatry*. 2025;109:104546. doi:10.1016/J.AJP.2025.104546
83. Kopecký K. Manosféra: Když internet učí chlapce nenávidět ženy. *E-Bezpečí*. Published online June 16, 2025.
84. Over H, Bunce C, Baggaley J, Zendle D. Understanding the influence of online misogyny in schools from the perspective of teachers. *PLoS One*. 2025;20(2). doi:10.1371/JOURNAL.PONE.0299339
85. Lane C. *Social media algorithms amplify misogynistic content to teens*. University College London. Published online February 5, 2024.
86. Prechtel M. Internet-Challenges. *Chemie in unserer Zeit*. 2020;54(1):56-62. doi:10.1002/CIUZ.201900877
87. Atherton RR. The 'Nutmeg Challenge': a dangerous social media trend. *Archives of Disease in Childhood*. 2021;106(5):517-518. doi:10.1136/ARCHDISCHILD-2020-319407
88. Bonifazi G, Cecchini S, Corradini E, Giuliani L, Ursino D, Virgili L. Extracting time patterns from the lifespans of TikTok challenges to characterize non-dangerous and dangerous ones. *Social Network Analysis and Mining*. 2022;12(1):1-22. doi:10.1007/S13278-022-00893-W/TABLES/9
89. Metzler L, Lazaros EJ, Davison CB, Truell AD. *Issues in Information Systems Social media challenges are causing disruptions in schools*. 2023;24(1):84-92. doi:10.48009/1_iis_2023_107
90. Kopecký K, Strílková P, Szołkowski R, Romero-Rodríguez JM. *Rizikové výzvy v on-line prostředí*. <http://solen.cz/doi/1036290/ped2020016.html>. 2020;21(2):85-89.
91. Hébert-Dufresne L, Scarpino S V., Young JG. Interacting contagions are indistinguishable from social reinforcement. *Nature Physics*. 2019;16(4):426-431. doi:10.1038/s41567-020-0791-2

92. Kopecký K, Szotkowski R, Voráč D, Dobešová P, Krejčí V, Vítová B, Grepl J. *Temná strana internetu: Příběhy dětských obětí kyberprostoru*. Univerzita Palackého v Olomouci; 2025. 1. vyd.
93. Suler J. The Online Disinhibition Effect. *CYBERPSYCHOLOGY & BEHAVIOR*. 2004;7(3).
94. Zákon č. 40/2009 Sb., Zákon trestní zákoník. 1. 10. 2025, aktuální znění, informativní znění systému e-Sbírka. 2009. Accessed December 31, 2025. <https://www.e-sbirka.cz/sb/2009/40?zalozka=text>
95. Zákon č. 89/2012 Sb., Zákon občanský zákoník. 1. 7. 2025, aktuální znění, informativní znění systému e-Sbírka. 2012. Accessed December 31, 2025. <https://www.e-sbirka.cz/sb/2012/89?zalozka=text>
96. Zákon č. 218/2003 Sb., Zákon o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže). 1. 1. 2025, aktuální znění, informativní znění systému e-Sbírka. 2003. Accessed December 31, 2025. <https://www.e-sbirka.cz/sb/2003/218?zalozka=text>
97. Zákon č. 561/2004 Sb., Zákon o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon). 1. 10. 2025, aktuální znění, informativní znění systému e-Sbírka. 2004. Accessed December 31, 2025. <https://www.e-sbirka.cz/sb/2004/561?zalozka=text>
98. MŠMT ČR. *Metodická doporučení a metodické pokyny, MŠMT ČR*. Accessed December 31, 2025. <https://msmt.gov.cz/vzdelavani/socialni-programy/metodicke-dokumenty-doporuceni-a-pokyny>
99. MŠMT. *RVP ZV*. Národní pedagogický institut České republiky. 2025. Accessed December 30, 2025. <https://prohlednout.rvp.cz/zakladni-vzdelavani>
100. Černý M. DigCompEdu: Digitální kompetence učitelů od teorie k praxi. *Národní pedagogický institut České republiky*. Published online 2023.
101. Aubrey JS, Zeng J, Saha K, Gahler H, Dajches L. The body positive... or the body neutral? A content analysis of body positivity and body neutrality hashtagged videos on TikTok. *Body Image*. 2024;50:101737. doi:10.1016/J.BODYIM.2024.101737
102. Zákon č. 561/2004 Sb., Zákon o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon). 2004. Accessed December 31, 2025. <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-561>
103. Zákon č. 359/1999 Sb., Zákon o sociálně-právní ochraně dětí. 359/1999 Sb., 1. 7. 2024 – 31. 12. 2024, minulé znění, informativní znění systému e-Sbírka. 1999. Accessed January 3, 2026. <https://www.e-sbirka.cz/sb/1999/359/2024-07-01?zalozka=text>
104. Mukred M, Mokhtar UA, Moafa FA, Gumaei A, Sadiq AS, Al-Othmani A. The roots of digital aggression: Exploring cyber-violence through a systematic literature review. *International Journal of Information Management Data Insights*. 2024;4(2):100281. doi:10.1016/J.IJIMEI.2024.100281
105. Kopecký K. *Kognitivní zkreslení (cognitive bias) – YouTube*. 2023. Accessed February 5, 2026. https://www.youtube.com/watch?v=vv2I_dM_jUk